Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

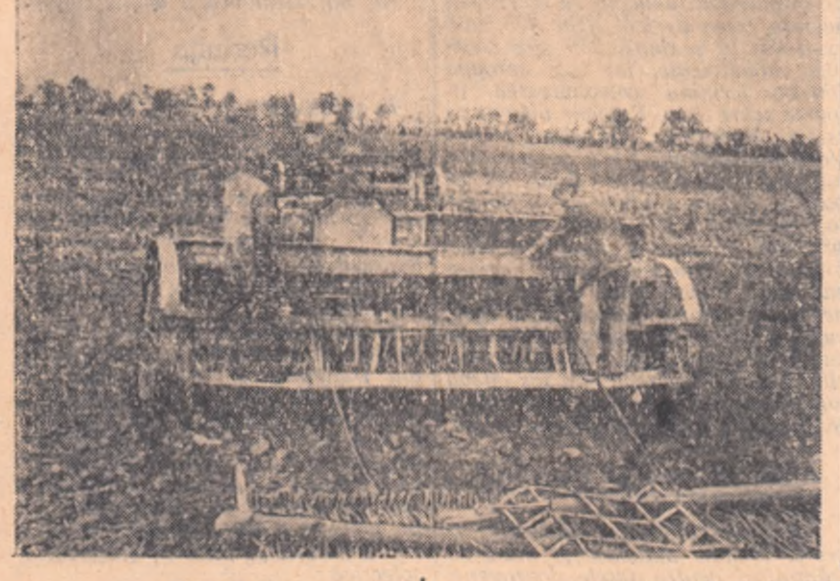
Anul IV — Nr. 355
Vineri 20 septembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru succesul deplin al muncilor de toamnă

16 HECTARE ZILNIC

Incă din ziua de 10 septembrie, la gospodăria agricolă de stat Rimnicu-Sărat, regiunea Ploești, au început însămînțările de toamnă.

In fotografie: tractoriștii Stoian Ștefan și Marcu Petru de la secția Obidiți, conducînd tractorul ce acționează semănătoarea I.A.R.-511 cu care însămînțează zilnic cîte 14—16 hectare.

Folosind cuple de două semănători

In aceste zile, pe ogoarele gospodăriei de stat Măxineni, raionul Brăila, se muncește de zor la executarea însămînțărilor de toamnă.

Tractoriștii din această unitate au însămînțat în numai două zile și jumătate 160 de ha cu griu și 90 ha cu orz, din care 40 ha pentru masă verde.

In fruntea muncilor se situează mecanizatorii din brigada experimentală (5 oameni — 500 de hectare) condusă de Petre Gheorghe, care în această campanie folosește la însămînțat cîte două semănători cuplate la un tractor. Cu un astfel de cuplu, de pildă, șeful brigăzii însămînțează zilnic cîte 30—40 ha depășindu-și în felul acesta în fiecare zi planul cu 10—14 hectare.

B. LEONTE
corespondent

Insămînțează de zor

Folosind din plin timpul prielnic gospodăriile de stat din regiunea Timișoara, după ce au condiționat peste 7.000 tone de semințe necesare însămînțărilor de toamnă, au trecut de îndată la semănatul păioaselor, a griului și orzului. Pînă la data de 14 septembrie, gospodăriile agricole de stat au însămînțat 1.374 ha cu griu și orz. Printre primele, au fost gospodăriile din Bencec și Giarmata, unde s-au semănat 131 și respectiv 30 ha cu griu. Cele mai mari suprafețe cu orz au fost însămînțate în gospodăriile de stat Grabăț—296 ha, Cenei — 200 ha, Varias — 225 ha. Au mai început însămînțările de toamnă și la gospodăriile de stat din Lugoj, Carani, Beșenova-Nouă, Recaș, Tomnatic etc.

C. ȘTEFAN
corespondent

Iarăși... S. M. T. Holboca!

De bună seamă că pe contractele încheiate cu gospodăriile colective și întovărășirile agricole din cele 9 sate ale comunei Cîrpiți, raionul Iași, S.M.T. Holboca și-a înscris concret angajamente devenite, prin consemnare, obligații. Una din aceste obligații, acum în campania de toamnă, este firește executarea arăturilor și însămînțărilor. S.M.T. Holboca a trimis ce e drept la vreme, tractoarele și mașinile agricole, în teren. Așa s-a întîmplat și cu brigada a 4-a de tractoare, condusă de tov. Petru Albu, care a poposit în satele comunei Cîrpiți. Dar o dată cu sosirea mașinilor, barometrul grijilor mai marilor stațiunii a marcat o bruscă scădere! Liniștiți că de-acum brigăzile se află „la datorie" directorul Carol Lucaci, agronomul șef Valentin Meder și ceilalți și-au văzut de alte sarcini și probleme.

In ce privește tractoarele brigăzii din comuna Cîrpiți, normal ar fi fost să le găsim pe cîmp, întorcînd de zor brazde adînci sau însămînțînd. Aceasta însă ar fi presupus și tractoare sănătoase, tractoriști pricepuți și lucru făcut cu sîrg și spor. Dar la brigada a 4-a, lucrurile stau invers: tractoarele sînt defecte, iar tractoriștii se învîrtesc în jurul lor, mai ales că nici în ce privește condițiile de trai conducerea stațiunii nu dovedește prea multă grijă față de mecanizatori. Mai concret, situația se prezintă aci astfel: un tractor nu lucrează de vreo 6 săptămîni, al doilea a suferit o pană acum o săptămînă și de atunci stă nemișcat, al treilea de vreo cîteva zile se află într-o stare asemănătoare, iar al patrulea deseori le imită pe celelalte.

— N-avem piese de schimb. Cu ce să înlăturăm defecțiunile ivite la tractoare? spune șeful de brigadă.

— Am trimis piese de schimb, să le ajungă toată toamna! se aude în pîlnia telefonului, vocea categorică a agronomului șef, Valentin Meder.

Dilemă!... Unul spune că n-a primit piese de schimb, iar celălalt susține că a trimis peste necesar!

Nedumerit, președintele sfatului popular comunal Cîrpiți, tovarășul Mihai Bambol, care răspunde în bună măsură de mersul muncilor agricole în cele două gospodării colective și opt întovărășiri din comună — nu știe cui să dea crezare: șefului de brigadă sau agronomului șef al S.M.T.-ului?

O dilemă care se cere grabnic lămurită, în primul rînd de către directorul S.M.T.-ului Holboca.

ELENA CALIN

Recoltările, arăturile și însămînțările—trebuie grăbite

In agricultură, primele luni ale toamnei, respectiv lunile septembrie și octombrie, sînt aglomerate de un complex de lucrări menite, pe de o parte să încheie un ciclu de producție (recoltarea și depozitarea prășitoarelor, culesul strugurilor și vinificația etc.), pe de altă parte, să pună bazele unui nou ciclu (arături, însămînțarea păioaselor de toamnă). Din această cauză, este de la sine înțeles de ce perioada septembrie—octombrie constituie tot un vîrf de muncă pentru oamenii muncii din agricultură.

Se vede treaba însă că nu tot așa gîndesc conducerea Trustului Gostat Craiova și conducerile unităților din cadrul acestei regiuni. Nu ne putem explica altfel faptul că, deși ne găsim în a doua jumătate a lunii septembrie în gospodăriile de stat din regiunea Craiova s-au arat abia 13.305 ha din cele 34.037 ha ce trebuie însămînțate cu păioase de toamnă. Aceasta, deși 25.000 de ha vor fi însămînțate în miriști, care au fost eliberate încă de acum o lună. In cadrul trustului Gostat Craiova sînt unități ca Romanești, Șopirlița, Robănești, Recea și altele, unde arăturile se desfășoară într-un ritm atît de încet, încît e firesc să ne punem întrebarea: cum vor reuși aceste gospodării de stat să termine de însămînțat în întregime suprafețele destinate păioaselor de toamnă pînă cel mai tîrziu la 20 octombrie, așa cum prevăd recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii?

Cîteva cuvinte despre felul cum se desfășoară celelalte munci. Pînă în prezent au fost însilozate 20.949 tone din 37.604 de tone de plante furajere ce trebuiau însilozate, s-au condiționat 3.700 de tone de sămînță din necesarul de 5.700 de tone și au fost recoltate 427 ha de porumb din 11.600 ha care au fost însămînțate în primăvară. Este adevărat că recoltarea porumbului este abia la început și nu avem încă nici un motiv să fim îngrijorați. Se ridică însă problema: s-au pregătit destul de temeinic gospodăriile de stat din regiunea Craiova ca atunci cînd vor începe din plin recoltarea porumbului, această lucrare să fie terminată în cel mult 10—12 zile? După felul cum se prezintă situația în momentul de față considerăm că nu. Dovada? Gospodăria de stat Romanești, are de recoltat manual 410 ha de porumb dar nu a angajat decît 140 de muncitori zilieri pentru executarea acestei lucrări, iar cea din Caracal a angajat numai 202 muncitori zilieri pentru 1.495 ha. Și exemple de soiul acesta pot fi date în număr foarte mare.

De ce, sînt atît de rămase în urmă muncile de toamnă în gospodăriile de stat din regiunea Craiova? Mai întîi, pentru că o mare parte din tractoare au stat ancorate la batoze și la unele combine, chiar în zilele cînd din anumite motive nu se putea treiera, în loc să fie scoase și folosite la executarea arăturilor pe tarlalele din apropierea ariilor. In al doilea rînd, în majoritatea unităților conducerile nu au luat și nu iau nici acum nici un fel de măsuri pentru organizarea muncii în două schimburi, lucru care se putea și se poate face în bune condiții. Insfîrșit, trebuie să arătăm că nici conducerea Trustului regional Gostat nu a controlat în permanență felul cum se desfășoară muncile, neputînd astfel să intervină la timp cu îndrumările necesare. Aceasta, din cauză că o parte din cadrele trimise de Trust pe teren în muncă de îndrumare și control, în loc să-și ducă la îndeplinire sarcinile au pierdut timpul pe la sediile unităților, considerînd șederea lor aici un fel de concediu.

Gospodăriile de stat din regiunea Craiova au posibilități să termine la timp și în bune condiții muncile de toamnă. Ele dispun de 571 de tractoare, 362 de semănători și alt utilaj agricol de mare capacitate. Trebuie numai ca munca brigăzilor care lucrează cu acest utilaj să fie mai bine organizată, pentru ca timpul prielnic să nu se irosească în zadar, așa cum s-a întîmplat pînă acum.

GH. LEU

SCRISORI din COLHOZUL „STALIN"

Vedere din colhozul „Stalin"

De curînd țăranii colectiviști din gospodăria agricolă colectivă „Gheorghi Dimitrov" din satul Ceacu, regiunea București, au adresat prin intermediul ziarului nostru o scrisoare colhoznicilor din artelul agricol „Stalin", raionul Gheniceski, regiunea Herson, R. S. S. Ucraineană. Colectiviștii din Ceacu îi rugau în această scrisoare pe colhoznicii ucraineni să le împărtășească în aceste zile, cînd se apropie sărbătorirea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917, cîte ceva din bogata lor experiență, să le arate cum au făcut ei din gospodăria lor o gospodărie fruntașă, să le vorbească despre munca și viața lor.

Răspunsul n-a întîrziat să vină. Zilele acestea, s-au primit la redacție mai multe scrisori din colhozul „Stalin", în care colhoznicii din acest artel agricol răspund cu dragă inimă la rugămintea colectiviștilor romîni. Vom publica aceste scrisori în ziarul nostru, începînd cu numărul de față.

Scrisorile colhoznicilor ucraineni sînt însoțite de aceste rînduri adresate membrilor gospodăriei agricole colective „Gheorghi Dimitrov":

„DRAGI TOVARAȘI,

Am primit scrisoarea dvs. Ne-a bucurat din inimă faptul că, pornind pe drumul arătat de Marele Octombrie, dvs. ați dobîndit succese mari în făurirea unei vieți noi. Opt ani de zile nu înseamnă un răstimp mare. Dacă în acest răstimp dvs. ați știut să ridicați fondul de bază al gospodăriei de la 140.000 la 2 milioane lei, aceasta este o mărturie că puterea de producție a gospodăriei crește cu repeziciune, că țăranii colectiviști muncesc cu mult avînt.

Noi vă dorim din toată inima să duceți la o și mai mare dezvoltare gospodăria colectivă, să faceți și mai îmbelșugată viața fiecărui țăran colectivist.

Cu dragă inimă și cu sinceră bucurie vă împlinim rugămintea, împărtășindu-vă din experiența noastră în construcția colhoznică. In scrisorile pe care vi le trimitem, tovarășii noștri și-au dat silința să răspundă la întrebările pe care ni le puneți."

Președintele colhozului „Stalin"
GRIGORI LITOVCENKO

Secretarul biroului de partid
IVAN MAZUNOV

(Citiți prima scrisoare în pag. a 4-a)

Se pregătesc pentru recoltarea și vinificarea strugurilor

In podgoria Aradului, la Miniș, Păuliș, Gioroc, Barațca, strugurii au dat în copt. Și ca urmare, podgorenii de pe aici au început pregătirile pentru cules și vinificație. Pentru a cunoaște aceste pregătiri am poposit de curînd la gospodăria agricolă de stat din comuna Barațca. In viile acestei gospodării — ca de altfel și în celelalte — recolta medie de struguri va depăși 5.000 de kg. la ha., cu aproape 2.000 de kg. mai mult decît este planificat. Pe unele parcele unde au lucrat brigăzile lui Gheorghe Dragomir din Păuliș și a lui Iosif Link, care au îngrijit bine viile în timpul verii, stropindu-le de cîte 13 ori, producția medie de struguri la hectar va fi de peste 6—7.000 kg.

Pe tovarășul Ștefan Fazecaș, directorul gospodăriei, pe Boris Nemțeanu pivnicierul și pe alți cîțiva brigadieri, „maiștri" în ale vinului, i-am găsit tocmai studiind o problemă de mare însemnătate pentru obținerea unui vin de bună calitate: folosirea unor fermenți de drojdie superiori, cultivați și selecționați de pivnicierul Nemțeanu. Acești fermenți dozează un grad de alcool din 16 grame de zahăr în loc de 17—18 grame din cît dozează fermenții obișnuiți. Intrebuințînd acești fermenți, gospodăria va realiza în acest an cu 5—6 vagoane de vin — calculat la tărie — mai mult decît ar obține prin folosirea fermenților obișnuiți.

Dar nu numai aceasta îi preocupă în această perioadă pe cei din gospodăria de stat Barațca. Pentru asigurarea unei vinificări raționale în cele două centre de vinificare — de la Păuliș și Barațca — pregătirile sînt pe terminate. La centrul din Barațca s-a montat o presă mare fabricată de uzinele „Independența" din Sibiu, presă a cărei capacitate de prelucrare este de 6—8 vagoane de struguri pe zi. Presele, zdrobitoarele, dezbrobonitoarele, pompele, scurgătorile și celelalte instalații, după ce au fost demontate și reparate, s-au spălat bine cu apă caldă și sodă 1—2 la sută, apoi s-au dezinfectat cu o soluție de metabisulfit de potasiu de 1 la sută și s-au clătit cu apă rece. Piesele de fier care vin în contact cu mustul în timpul prelucrării strugurilor au fost vopsite.

Nu a fost neglijată nici problema pregătirii vaselor și a celuilalt inventar. Astfel, pînă zilele trecute s-au reparat și revizuit 95% din butoaiele necesare, iar celălalt inventar ca: bazine pentru depozitat tescovina, coșuri, căzi etc., au fost în întregime puse la punct. De asemenea, cramele și pivnițele s-au văruit cu o soluție de lapte de var în care s-a pus piatră vînătă 1 la sută pentru crame și 3 la sută pentru pivnițe.

Pentru transportul strugurilor din vie la centrele de vinificație s-au confecționat 20 de căzi ovale, de cîte 1.000 de kg. care așezate pe căruțe, vor putea fi manevrate mai ușor la cotiturile drumurilor. Pe lîngă căruțe la transportat se vor mai folosi un autocamion și un rutier cu remorcă.

Dacă în anul trecut, cîntărirea strugurilor se făcea anevoios din lipsă de cîntare mari, anul acesta s-a rezolvat și această problemă. Gospodăria a primit prin trustul regional Gostat un cîntar cu o capacitate de 2.000 kg., care a fost instalat la centrul Barațca, în așa fel încît strugurii vor putea fi cîntăriți cu căruță cu tot.

Conducerea acestei gospodării a acordat o atenție deosebită și asigurării brațelor de muncă necesare, preocupîndu-se totodată de crearea unor condiții bune de muncă și de trai lucrătorilor. Astfel, s-au încheiat contracte de participare la lucru în perioada culesului cu sute de muncitori din comunele din împrejurimi, din regiunea Oradea și din regiunea Autonomă Maghiară; au fost amenajate dormitoare și s-a asigurat o mare cantitate de alimente.

B. BURZ

Recomandări asupra pregătirii terenului

Insămînțarea griului de toamnă după porumb

• Arătura de însămînțare să fie făcută la adîncimea de 10—12 cm. • Cît mai multe îngrășăminte naturale și chimice aplicate o dată cu arătura. • Fiecare tonă de gunoi de grajd a adus un spor de recoltă de 27 kg griu la hectar.

In agricultura regiunii Constanța, griul și porumbul ocupă în prezent peste 70 la sută din suprafața arabilă. De aceea, și activitatea cercetătorilor din cadrul stațiunii noastre este îndreptată îndeosebi spre mărirea continuă a producției acestor principale culturi cerealiere.

In legătura cu sporirea recoltei la griul de toamnă, în regiunea Constanța se ridică și problema însămînțării lui după plante premergătoare cît mai potrivite. Este bine cunoscut însă faptul că și în regiunea noastră, ca de altfel în cea mai mare parte a țării, din cauza suprafețelor mici ocupate cu leguminoase și alte culturi bune premergătoare pentru griu, sîntem nevoiți să cultivăm în fiecare toamnă o mare parte din griu și după porumb.

Ing. V. BIRNEANU
Stațiunea experimentală I.C.A.R. Valul Traian, regiunea Constanța

Pentru a găsi felul cel mai potrivit de lucrare a pămîntului, în cazul cînd griul se însămînțează după porumb, a fost executată la stațiunea noastră o experiență cu mai multe variante, care a durat 3 ani. Infățișăm mai jos rezultatele obținute, sfătuind totodată pe cultivatorii din regiunea Constanța să le pună în practică.

Atunci cînd s-a arat la 10—12 cm. după porumbul prășit de 3 ori, s-a obținut o producție medie pe 3 ani de 1.230 kg. griu la ha. Dacă arătura s-a făcut la 20—22 cm., (tot după porumbul prășit de 3 ori), recolta a fost de 1.210 kg. la ha., adică cu 20 kg. mai mică. **Chiar dacă s-ar obține producții practic egale, arătura la 20—22 de cm. este nerentabilă deoarece practica îndelungată a unităților agricole fruntașe din regiunea noastră a arătat că în felul acesta lucrarea se execută cu cheltuieli mari de muncă, cu o viteză mai mică de lucru, ceea ce duce la întîrzierea semănatului. De aceea, în cazul cînd griul se va însămînța după porumb, recomandăm cultivatorilor să execute, îndată după ridicarea recoltelor, o arătură superficială la 10—12 cm. urmată de grapă.**

Dacă lucrarea este făcută în preajma semănatului și pămîntul nu are timp să se așeze, este necesar ca după arătură să tăvălugim terenul; apoi îl grăpăm.

Pentru a obține producții mari și susținute la griul cultivat după porumb, este necesară și aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice. Un îngrășămînt foarte potrivit, pe care îl au la îndemînă majoritatea gospodăriilor de stat și cooperatiste din regiune, este **gunoiul de grajd.** La stațiunea experimentală I.C.A.R. Valul Traian, cînd s-au administrat la hectar odată cu arătura 20 tone de bălegar bine putrezit, s-a obținut o producție medie pe 3 ani de 1.779 kg. de griu la ha., adică un spor de 550 kg. la ha. **Pentru fiecare tonă de bălegar, plusul de recolta a fost de 27 kg. la ha.**

Cînd pe lîngă cele 20 de tone gunoi de grajd la ha. s-au încorporat în toamnă și 150 kg. superfosfat la ha. și 100 kg. azotat de amoniu la ha. în primăvară, la pornirea vegetației, producția realizată a egalat pe cea obținută pe suprafețele unde griul a fost pus după cele mai bune premergătoare, media pe 3 ani fiind de 2.129 kg. griu la ha.

In regiunea Constanța sînt numeroase gospodării agricole de stat, care vor avea de recoltat în toamna aceasta suprafețe mari cu porumb. In asemenea situație va fi greu să se care și să se împrăștie bălegar pe sute de hectare și apoi să se execute arăturile. **In astfel de cazuri, pentru a nu se întîrzia cu însămînțatul griului, recomandăm să se folosească numai îngrășămintele chimice.** Anul trecut la stațiunea noastră am experimentat și îngrășarea de acest fel. Odată cu arătura de toamnă s-au încorporat în sol 150 kg. superfosfat la ha. și 50 kg. azotat de amoniu la ha., iar la pornirea vegetației s-au mai dat 100 kg. azotat de amoniu la ha. S-a obținut 1.636 kg. griu la ha. față de 2.200 kg. la ha., producție realizată după mazărea îngrășată în toamnă cu 150 kg. superfosfat la ha.

Prin aplicarea îngrășămintelor, pe lîngă sporirea producției, s-a ridicat simțitor și calitatea ei. Astfel, greutatea absolută a griului a crescut de la 29,90 grame la 35,10 grame, iar cea hectolitrică de la 68,2 kg la 72,6 kg. Totodată, a sporit procentul de boabe cu circa 3 la sută. Ingrășămintele, fie organice, fie minerale, au scurtat perioada de vegetație a griului cu 3—4 zile, grăbind coacerea și înlăturînd în oarecare măsură pălirea (șiștăvirea).

NOI ȘI IMPORTANTE VICTORII

PE DRUMUL TRANSFORMARII SOCIALISTE A AGRICULTURII

Raioanele Adam Clisi, Negru Vodă și Istria complet colectivizate

La numai 25 zile de la colectivizarea primului raion din țară — raionul Hîrșova — o nouă izbîndă vine să confirme hotărîrea țărănimii muncitoare din Dobrogea de a transpune cu fermitate în viață învățătura partidului privind transformarea socialistă a agriculturii: terminarea în ziua de 17 septembrie a colectivizării agriculturii și în raioanele Adam Clisi, Negru Vodă și Istria.

In mai puțin de o lună, în cele 42 gospodării colective din raionul Istria s-au înscris peste 8.000 familii de întovărășiți cu o suprafață de peste 41.000 ha teren agricol, iar în raionul Negru Vodă numai în prima jumătate a lunii septembrie numărul colectiviștilor s-a mărit cu încă 3.518. Astăzi, cele 330 gospodării colective din regiunea Constanța cuprind 90 la sută din numărul total al familiilor de țărani muncitori existente aici cu o suprafață de 495.912 ha, reprezentînd peste 84 la sută din suprafața agricolă a regiunii.

In cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, organele de partid și de stat din regiunea Constanța continuă munca de lămurire a țărănimii muncitoare de a trece de la întovărășirea agricolă, la forma superioară de lucrare în comun a pămîntului — gospodăria colectivă. In prezent colectivizarea agriculturii este pe sfîrșite și în raionul Medgidia, obținîndu-se în această direcție succese frumoase și în ultimele două raioane din regiune — Tulcea și Fetești.

(Agerpres)

Al 17-lea raion cooperativizat

Oamenii de pe cuprinsul raionului Berești au repurtat în ziua de 18 septembrie o nouă și prețioasă victorie pe drumul transformării socialiste a agriculturii: terminarea cooperativizării agriculturii raionale.

Raionul Berești este al 7-lea raion din regiunea Galați și al 17-lea din țară cu agricultura complet cooperativizată. In prezent, în acest raion 9.691 familii de țărani muncitori lucrează în comun peste 29.700 ha în cadrul a 22 gospodării colective și 84 întovărășiri agricole.

In 8 luni cît în 5 ani

In primele 8 luni ale acestui an în regiunea București s-a cooperativizat o suprafață de 170.220 ha., cu peste 16.000 ha. mai mult decît prevedea angajamentul pentru întregul an. Aceasta reprezintă o creștere a sectorului cooperatist al agriculturii de la peste 19 la sută, cît era la începutul anului, la 36,60 la sută. Două raioane, Oltenița și Slobozia, au fost cooperativizate în întregime, iar în alte raioane, printre care Urziceni, Călărași, Lehliu și Roșiori de Vede cooperativizarea agriculturii se desfășoară într-un ritm susținut.

Sectorul agricol cooperatist din regiunea București cuprinde acum 1921 unități agricole cu 170.286 familii de țărani muncitori și 391.752 ha. teren. Cooperativizarea în decurs de 8 luni a unei suprafețe aproape egală cu cea cooperativizată în regiune în ultimii 5 ani se datorește faptului că tot mai mulți țărani muncitori s-au convins de avantajele muncii în comun.

LA CULESUL STRUGURILOR

De cîteva zile la gospodăria agricolă de stat Sahăteni, a început culesul strugurilor de masă. Datorită bunei îngrijiri a viei, la brigada condusă de tov. Miroiu Alexandru, se va obține în acest an peste 5.500 kg. struguri la ha.

In fotografie: muncitoarele Rădița Panait, Victoria Mareș și Ioana Vidan, culegînd strugurii de masă.

O hotărîre a Consiliului de Miniștri

Noi școli agricole și de meserii

Consiliul de Miniștri a emis o hotărîre pentru înființarea școlilor agricole și a școlilor de meserii, precum și cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea învățămîntului profesional și tehnic.

Pe baza acestei hotărîri, începînd cu anul școlar 1957—1958 se înființează școli agricole cu durata de școlarizare de 3 ani în localitățile din regiuni cu caracter agricol. De asemenea se înființează școli de meserii cu durata de școlarizare de 3—4 ani pentru pregătirea de muncitori calificați necesari deservirii populației din mediul rural (ex.: fierari, lăcătuși, mecanici, rotari, tinichigii, instalatori, electricieni, croitori, croitorese, lenjerese ș.a.).

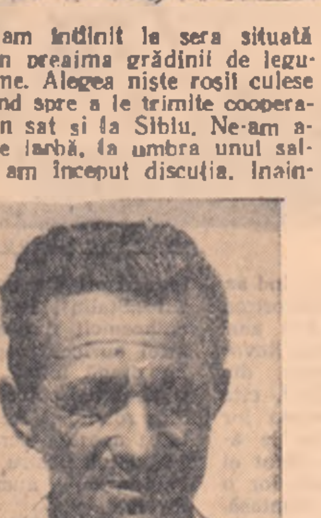
In școlile agricole și în școlile de meserii, vor fi primiți absolvenți a 7 clase elementare din mediul rural.

Elevii școlilor agricole și ai școlilor de meserii primesc la terminarea școlarizării diploma de absolvire cu aceeași calificare ca și absolvenții școlilor profesionale de ucenici, ei urmînd a lucra în producție în gospodăriile agricole individuale proprii sau ale părinților, în gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat, atelierele meșteșugărești pentru deservirea populației, cooperative etc.

Hotărîrea stabilește că, începînd cu anul școlar 1957—1958, în școlile tehnice pentru personal tehnic se vor admite numai absolvenți ai școlii medii de cultură generală, elevii care au fost admiși cu școala elementară de 7 ani putîndu-și continua școlarizarea pînă la absolvire.

HARNIC LEGUMICULTOR, priceput și pasionat cercetător

L-am intilnit la sera situată în preajma grădinii de legume. Alegea niște roșii culese de curind spre a le trimite cooperativei din sat și la Sibiu. Ne-am așezat pe iarbă, la umbra unui salcim și am început discuția. Inain-

te de a ne cunoaște aflasem despre tovarășul Schmotzer Eugen din Turnișor că nu-i inginer și nici agronom măcar. Dar după felul în care îmi vorbea despre problemele agriculturii mi-am putut curind da seama că am în față un om cu o pregătire ce întrece pe cea a multor agronomi cu diplomă.

— Prin anul 1956, primăvara, începu el să-mi povestească m-am înscris în gospodăria colectivă din comuna noastră. Am cerut să lucrez în sectorul legumicol. Dorința mi-a fost îndeplinită. Visul meu, înfiripat cu ani în urmă, de a face diferite experiențe în domeniul agriculturii cu scopul de a obține semințe de calitate superioară, începea de acum să devină realitate. Cu sprijinul gospodăriei am creat un cîmp experimental unde urma să aclimatizez și să produc semințe pentru cultura mare. Aici pe acest cîmp am și făcut pînă în prezent o serie de experiențe. Am încrucișat bunăoară sorg cu iarba de sudan, am altoit ardei cu roșii, am încrucișat sexuat griu hibrid din soiuri 86 U.R.S.S. cu soiul de griu de Canada. Bucuria mi-a fost și mai mare cînd am văzut că munca depusă de mine și de oamenii cu care lucrez, nu a fost zadarnică. Colectiva noastră poate să însămînțeze în cultura mare sorg, iarbă de sudan, și floarea - soarelui, produse pe loturile experimentale.

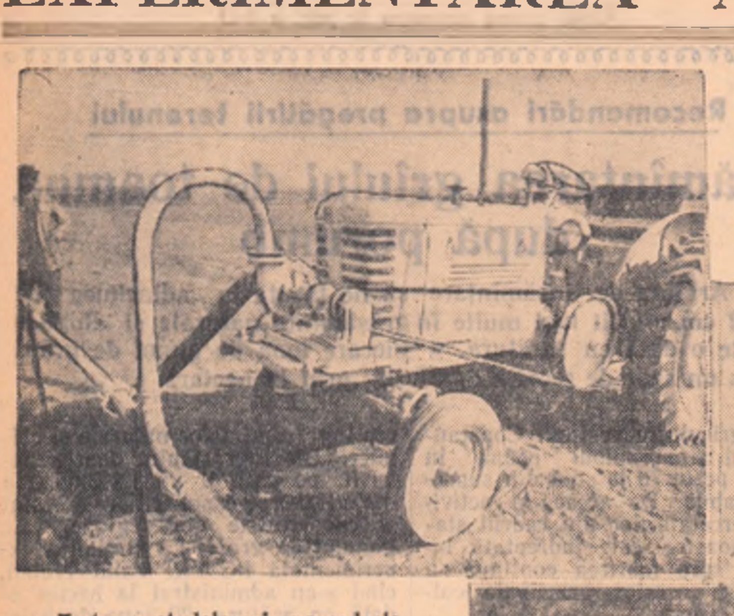

Tovarășul Schmotzer nu e omul căruia să-i placă să se laude cu succesele muncii sale. De aceea, nici n-am mai insistat să-mi arate în cifre rezultatele obținute. Despre ele ne-au vorbit tovarășii din conducerea gospodăriei. Sînt realizări care merită toată lauda. In 1956 gospodăria colectivă din Turnișor, raionul Sibiu a avut o grădină irigată de peste 13 ha. Din produsele grădinii colectiviștii au realizat un venit care a depășit cu 156.000 lei venitul planificat. In anul acesta, la insistența tovarășului Schmotzer grădina de legume a fost mărită cu 5 ha, construindu-se totodată și o seră japoneză de 180 m.p. care are ca mijloc de încălzire gunoiul fermentat. Pînă în prezent, din vînzarea legumelor și a trufandalelor crescute în seră, gospodăria a realizat un venit de 200.000 lei.

Multe s-ar putea vorbi despre activitatea legumicultorului Schmotzer Eugen. Spațiul nu ne îngăduie. Dar nu poate fi trecută cu vederea permanenta lui preocupare pentru ridicarea de noi cadre de legumicultori din rîndul tinerilor colectiviști. Aceste cadre vor deveni cu timpul tot atît de buni legumicultori ca și el.

V. IONESCU
corespondent

EXPERIMENTAREA AGREGATELOR DE IRIGARE PRIN ASPERSIUNE

Intre metodele și procedeele menite să ducă la creșterea simțitoare a producției agricole, un loc de frunte îl ocupă irigația terenurilor. Procedeul obișnuit de irigare folosit pînă în prezent în agricultura noastră întîmpina greutăți din pricina lipsei de practică a multora, ca și din cauza lipsei de amenajare a terenurilor în vederea irigării. Aceste neajunsuri pot fi înlăturate odată cu introducerea în practică a celei mai noi metode de irigat și anume, irigarea prin aspersiune sau stropire, imitîndu-se ploaia naturală. Această metodă cere însă ca agricultura să fie dotată cu o seamă de instalații speciale.

Zilele trecute, pe terenul gospodăriei agricole de stat Bragadiru a avut loc experimentarea unor astfel de instalații de irigat prin aspersiune. Instalațiile sînt alcătuite dintr-un grup de moto-pompă care împinge apa pe o conductă lungă de 200 m. la aparatele numite „aspersoare". Acestea, la rîndul lor, o răspîndesc sub formă de ploaie pe o rază de circa 25 m. fiecare. Aceste instalații sînt simple și ușor de manipulat.

Capacitatea de lucru a unei instalații este de 1 ha la oră, o oră și 15 minute putîndu-se asigura terenului o cantitate de apă egală cu a unei ploi de 20—25 mm. Personalul de deservire a unei instalații este compus din 1—2 mecanici și 4—5 oameni necalificați care să mute conducta de pe un teren pe altul. De remarcat este faptul că toate aceste instalații sînt produse în țara noastră. Ele au fost concepute și proiectate de inginerul M. Gheorghiu și au fost realizate de atelierele Gostat Dudești-Cioplea sub conducerea unui colectiv alcătuit din tov. ingineri Iuliu Luca, Virgil Mărgineanu și Mihai Gheorghiu.

După mai multe experiențe, s-a reușit să se realizeze două tipuri de agregate de irigat prin aspersiune, unul montat pe un tractor U.T.O.S.-26 pe care s-a instalat o pompă centrifugă „Vasile Roaită" cu un debit de 200 m.c. apă pe oră și 2.700 ture pe minut, iar alt agregat construit de Centrul Mecanic Arad și format dintr-un motor de tractor U.T.O.S.-26 la care este cuplată o pompă centrifugă. Acest agregat este tras din loc în loc de un tractor sau de atelaje.

Experiențele făcute ca și practica multor gospodării de stat care au folosit încă în anul acesta peste 50 asemenea agregate, dovedesc că ele sînt bune, rentabile și practice, putînd fi folosite nu numai în grădinile de legume ci și în cultura mare. Se prevede ca pînă la anul viitor să se fabrice în țara noastră un număr de agregate care să poată iriga suprafața de peste 15.000 ha teren.

In fotografii: un tractor U.T.O.S.-26 care acționează o pompă centrifugă montată pe șasiul său și două din cele 4 aspersoare cîte acționează un agregat, în funcțiune.

Prof. I. M. GHEORGHIU
Institutul agronomic
„N. Bălcescu"-București.

Zarzavaturi de la colectivă

— Ia d-aici, ia d-aici! Cine ia de la mine, toată vara-i merge bine. Dă-te aproape, tovărășică! Marfă bună, garantată. Pe alese, pe alese!

Fără să bag de seamă m-am pomenit atras de larma din piața Grivița, una dintre cele mai mari piețe ale orașului Constanța. Era de dimineață.

M-am oprit în fața unei gherete vopsită în verde. Deasupra ușii, pe o plăcuță, scris cu tuș negru: „Gospodăria agricolă colectivă 16 Februarie", comuna Corbu de Sus. Inăuntru, saci cu ceapă, usturoi, cartofi, morcovi, ardei grași, gogoșari și... gestionarul.

In fața gheretei, mulțime de bărbați și femei. Am căutat să mă strecor printre ei pentru a sta de vorbă cu gestionarul. Strecoară-te dacă poți de gura gospodinelor. Am fost „poftit" să stau la rînd. M-am supus. Am așteptat pînă s-au mai rărit cumpărătorii și mi-am făcut loc în ghereta. In timp ce servea, gestionarul colectivist Nicolae Crăciun mi-a dat cîteva lămuriri: gospodăria lor vinde zarzavaturi și legume pe piața Constanței încă din anul 1951. In anul acesta are 16 hectare de grădină irigate. Zilnic face vînzare de 2—3.000 de lei. Prețul de vînzare la zarzavaturile de la colectivă este mult mai mic decît la alții. In timp ce producătorii sau negustorii vînd de pildă, gogoșarii cu 3,50—4 lei kilogramul, gospodăria din Corbu îi vinde cu 2 lei kilogramul. Ceapa o vinde cu 1,25 lei, ardeiul gras cu 1 leu etc. Și marfă de cea mai bună calitate. Dovadă este faptul că în mai puțin de 2 ore, cele 250 de kilograme de gogoșari aduse aseară au și fost vîndute. Despre buna calitate a mărfii m-a încredințat și gospodina Elena Mercu, o bătrînică uscățivă și vorbăreață, care în fiecare zi vine tocmai din piața Ovidiu pentru a cumpăra zarzavaturi de la tov. Crăciun. Pe gestionar îl cunoaște de cîțiva ani de zile, de cînd colectiva din Corbu și-a făcut gheretă în piața Chilia. Bătrînica mi-a spus că întotdeauna a fost servită cuviincios, corect, cinstit. Acum era o leacă supărată. Voia să-și cumpere gogoșari dar se terminaseră. Gestionarul a împăcat-o repede. I-a spus că în anul acesta gospodăria lor are trei hectare cultivate cu gogoșari și că producția este berechet. A sfătuit-o să vină peste două zile cînd vor aduce din nou marfă mai multă. Bătrînica n-a plecat totuși cu sacoșa goală. A încărcat-o cu ceapă, ardei grași, vinete...

...In fața unei alte gherete a oprit un camion. Ion Mocanu, șoferul gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din satul Potîrnichea, a sărit din cabină. Colectivistul Boța Marin, gestionar la ghereta colectivei, l-a întîmpinat bucuros. Terminase marfa și cumpărătorii „îl asaltau" cu cererile lor. De-acum va avea ce să le vîndă. Au dat jos din camion vreo 15 lăzi mari pline cu roșii, vreo 3—4 saci cu cartofi și alți cîțiva cu ceapă. Nici n-au terminat să descarce și au și sosit mușterii. Printre ei era și o femeie tînără, oacheșă, arsă de soare. O cheamă Claudia Crețu și stă pe strada Ștefan Mihăileanu, în apropierea pieței. Venise să-și cumpere roșii pentru bulion. Pentru cele 65 de kg de roșii luate, gestionarul a primit 32,50 lei. Gospodina a plecat mulțumită către casă. Cînd să iasă din piață a trecut pe lîngă dugheana unui negustor de zarzavaturi. Acesta, spilcuit, proaspăt ras și pomădat, tocmai se tocmea cu o femeie care vroia să cumpere roșii.

— Nu pot lăsa nimic domniță dragă, îi spunea el cumpărătoarei. Ințelegeți și dumneavoastră că noi plătim producătorilor 1 leu și cred că sînteți de acord că trebuie „să ciupim" și noi 25 de bani la kilogram.

— Dar se găsesc cu 50 de bani kilogramul și mai bune ca astea, interveni în discuție gospodina Claudia Crețu. Uitați-vă ce roșii am luat eu de-aici, de la ghereta unei gospodării colective. Și arătă cele două coșuri cu roșii, pe care le transporta pe un cărucior.

„Domnul negustor" a făcut ochii mari, în timp ce clienta a făcut stînga împrejur, îndreptîndu-se către ghereta pe care i-o indicase gospodina cu coșurile. Stăpînul dughenei se burzului la nepoțica care venise să-i îndepărteze clienta dar aceasta-i spuse:

— De, ce să-i faci „domnule negustor". Așa e cînd gospodăriile colective își scot produsele pe piață.

P. VOICULESCU

LA CENTRUL ȘCOLAR AGRICOL BĂILEȘTI

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

In mijlocul unui parc străjuit de stejari, fostul conac al lui Știrbei strălucește alb în lumina dimineții de septembrie. Privindu-l, ai impresia că te afli undeva la munte, în fața unei vile unde mulți, foarte mulți copii au venit să-și petreacă vacanța. Și totuși, ziua de astăzi înseamnă sfîrșitul vacanței. Ne aflăm la centrul școlar agricol din Băilești. E dimineață. Pe aleile din jurul clădirii o mulțime de copii rîd, se joacă, își povestesc vrute și nevrute. Cîte nu au a-și spune foștii colegi de anul trecut cu prilejul revederii! Mai sfioși, cei din anul I, stau deoparte. Constantina Antofie a venit tocmai din Vagiulești. Nu cunoaște pe nimeni. Dar bucuria primei zile de școală trebuie împărtășită copilărește, zgomotos. De aceea, se apropie și ea de grupul celorlalți proaspeți școlari; de Adelina Calafeteanu, Luca Spiridon, Marinoiu Marian, cu care trei ani de aici înainte va fi colegă, nedespărțită de ei zi de zi, ceas de ceas. Și grupul celor mai tineri elevi ai centrului școlar agricol din Băilești se însuflețește încet, încet, integrîndu-se în larma și dispoziția generală. E o veselie molipsitoare, ca-n prima zi de școală...

Centrul școlar agricol din Băilești și-a primit în acest an elevii în condiții optime. Sălile de clasă, cantina, dormitoarele au fost tapetate din nou, exterioarele clădirilor văruite, laboratoarele și atelierele completate cu material didactic nou, mașini etc., iar în bibliotecă numărul cărților a crescut la aproape 8.000. Dacă mai adăugăm la aceasta și celelalte pregătiri cum ar fi aprovizionarea cu lemne, bulion, conserve și altele, e lesne de înțeles că elevii au încă de la început tot ce le trebuie pentru a ajunge la sfîrșitul școlii muncitori calificați în agricultură sau în mecanica agricolă. Chezășia unei temeinice pregătiri a viitorilor absolvenți ai centrului școlar agricol din Băilești rezultă și din faptul că majoritatea elevilor sînt fii de colectiviști și întovărășiți, și doresc să se întoarcă în satele lor cu o bună calificare, pentru a ajuta unitățile agricole cooperatiste din care fac parte să se dezvolte din ce în ce mai bine. In anul I, de pildă, din 58 de candidați admiși, 47 sînt fii de colectiviști și întovărășiți.

...A început un nou an de școală. Pentru cei de la agricolă, programul primelor luni prevede practică didactică pe cîmpurile experimentale ale școlii. Tot practică didactică, dar în ateliere, vor face și cei de la mecanici-agricoli. Numai anul II și III de la ambele școli ale centrului vor pleca departe, să facă practică în producție la gospodăriile de stat ale regiunii, la Afumați, Rusănești, Caracal, Vîrtop și altele. Peste cîteva luni însă, pe sălile clădirilor și pe aleile parcului, va fi din nou larmă și veselie: vor începe cursurile teoretice.

L. GHEORGHE

Biblioteca

Mihail Sadoveanu: Opere, vol. X (Zodia cancerului, Depărtări, Baltagul). ESPLA 22.50 lei.

Eugen Jebeleanu: In satul lui Sahia. Poem. Ediția II-a. Editura Tineretului. 2.50 lei.

I. Ehrenburg: Furtuna. Roman. ESPLA 19.50 lei.

Charles Dickens: Aventurile lui Olivier Twist. Editura Tineretului. 12 lei.

Branislav Nușici: Opere alese. ESPLA. 11,50 lei.

NOTE DE DRUM

PE MELEAGURI DOBROGENE IN ZILE DE MARE SARBATOARE

Omul sfințește locul

Străbat locuri despre care Ptolomeu, cunoscut matematician și geograf din antichitate, spusese acum aproape două mii de ani că sînt „o adevărată podoabă a Sciției Minor". Și pe bună dreptate. Călătorului i se înfățișează priveliști nespus de pitorești. De pe dealul Ceatal se vede în vale Babadagul pitit între două coaste împădurite. Din inima acestui orășel cu înfățișare orientală, minaretul unei geamii țîșnește svelt către bolta siniilie. Spre Jurilovca, către soare răsare, sclipește lacul Razelm, mare, necuprins. Iar la apus, nu departe de capitala de astăzi a raionului Istria, se zăresc urmele orașului de odinioară. Din cetatea romano-bizantină Heracleea au mai rămas pe stîncile golașe doar ruine, mărturii grăitoare ale trecutului.

Cutreier prietene Ion F..., aceleași meleaguri pe care anul trecut le-am cutreierat împreună. Imi amintesc aproape cuvînt cu cuvînt discuția ce am avut-o atunci. Erai bucuros și uimit totodată de prefacerile mari ce au avut loc în viața satului dobrogean. Susțineai că succesele mari obținute în munca de cooperativizare a agriculturii în această parte a țării se datoresc numai și numai unor „condiții speciale". Te-am contrazis și-atunci însă nu cu destulă tărie. Astăzi însă, după ce am cutreierat întinderi dobrogene în ceasuri de mare sărbătoare, cînd zeci și sute de familii din fiece sat se alătură marii familii a colectiviștilor, cînd pe ulițe fîlfîie steaguri roșii și tricolore iar în inimi sălășluiește bucuria începutului de viață nouă, pot să-ți spun cu toată tăria: N-ai avut dreptate! Există, fără îndoială, unele condiții ce deosebesc Dobrogea de celelalte regiuni ale țării și de ele s-a ținut seama în munca de cooperativizare și colectivizare.

Pe vremea burgheziei în stepa dintre Dunăre și Mare regină a fost sărăcia. Poposise aci cu toată suita ei: boli, foametea, neștiința de carte. Cît cuprindeai cu ochii, pe întinderi sterpe se lăfăiau ciulinii și bozul. Oameni necăjiți, locuitori ai unor sate necăjite, zgîriau ogoarele cu pluguri de lemn și treierau cu tăvălugul de piatră cele 3—400 de kg de griu dobîndite la hectar. Exploatarea agricultorului era aci cruntă, mai cruntă poate ca în alte locuri. Apoi în Dobrogea pămîntul este întins, structura de proprietate mare. Și aceasta este o condiție proprie Dobrogei, firește.

Dar vreau să te conving, prietene, că nu aceste condiții specifice Dobrogei au fost hotărîtoare în dobîndirea succeselor. Factorul determinant rămîne unul singur: omul, munca lui. Omul sfințește locul! Aci au muncit zi de zi și uneori chiar tîrziu în ceasuri de noapte 5.019 agitatori răspîndiți în toate satele ce nu erau complet colectivizate. Comuniști și utemiști, activiști de partid și de stat, învățători și colectiviști, nepregetînd nici un efort, au cutreierat ulițele, au bătut din poartă în poartă, au stat de vorbă cu fiecare om. Secretari și prim secretari ai comitetelor raionale de partid, cum sînt tovarășii Pîrvu, Onica, Pascu, Florea și alții, n-au lucrat în chip de inspector de teren, controlori ce dau îndrumări din goana mașinii, ci au muncit efectiv și nemijlocit, zi și noapte, pentru cooperativizare. S-au organizat brigăzi de agitatori în fiecare sat, vizite la gospodării colective, serbări cîmpenești, expoziții agricole sătești, care au demonstrat superioritatea muncii în comun. S-a dus o susținută muncă de lămurire pe arie, acolo unde recoltele bogate dobîndite de colectiviști au vorbit în deajuns de grăitor despre avantajele colectivizării.

Vei răspunde poate că toate acestea sînt metode obișnuite ce se folosesc și în alte regiuni ale țării. Se poate, însă s-a muncit cu mai multă perseverență. Și s-a făcut în plus un lucru bun, ce a ajutat mult colectivizării. S-a dat o atenție deosebită întăririi întovărășirilor existente. Ele au fost îndrumate să recolteze și să treiere în comun, să-și împartă produsele după suprafață și munca depusă, să-și oprească griul de sămînță încă de pe arie și să-și sporească fondul obștesc. De aci pînă la gospodăria colectivă nu le mai rămînea întovărășiților decît un singur pas. Și l-au făcut cu încredere, cu bucurie. Așa se explică faptul că numai în prima jumătate a lunii septembrie de pildă, au intrat în gospodăriile colective din regiunea Constanța, 27.651 familii de întovărășiți aducînd cu ei 112523 hectare teren agricol. Din 405 sate existente în regiune, 256 sînt complet colectivizate, iar alte aproape 100 vor termina colectivizarea în foarte scurt timp. Raioane întregi ca Istria, Medgidia, Băneasa, Negru Vodă, vor anunța zilele acestea terminarea colectivizării. Poate la apariția acestor rînduri ea să fie deja înfăptuită. Și atunci te întreb, prietene: condițiilor specifice Dobrogei se datoresc aceste uriașe succese? A mers oare aci de la sine transformarea socialistă a agriculturii? De bună seamă că nu! Și ca să înțelegi și mai bine taina marilor succese voi reda mai jos cîteva fapte mărunte, dar grăitoare culese în drumeția mea prin raionul Istria.

Intre ciocan și nicovală

Intr-o sîmbătă, pe la începutul acestei toamne mănoase și pline de frămîntări pentru satele dobrogene, spre seară un autocamion a oprit în fața cooperativei din satul Nuntași, comuna Istria. Din el au coborît sprinteni Nicolae Orondel, membru al brigăzii de agitatori, Marin Rădulescu, Ion Gh. Ilie și Nicolae Săftuț întovărășiți din sat, precum și cîțiva colectiviști.

Gestionarul tocmai trăsese obloanele la prăvălie:

— Nu mai vindem nimic! S-a închis!

— Ba nouă trebuie să ne vinzi, a spus Vlădulescu, președintele întovărășirii. Deschide din nou magazinul. E ceva urgent. Avem nevoie de 220 de coale de hîrtie albă. Facem toată întovărășirea cereri de intrare în colectivă...

— Ei, lasă tovarășe, că nu-i așa zor. Ce credeți că dacă faceți cererile luni dimineață n-o să vă mai primească la gospodărie?

Orondel, agitatorul, a simțit cum îl cuprind furiile. Auzi că nu-i zor? Cînd sate ca Zebilul și Sinoe, Ceamurlia de Jos și Mihai Viteazu ne-au luat-o înainte terminînd complet colectivizarea, cînd altele ca Slava Rusă și Slava Cercheză vor să ne depășească noi, să mai așteptăm pînă luni? In două zile multe sate ne pot depăși! Aci și un ceas prețuiește mult.

Gestionarul n-a avut încotro. A redeschis prăvălia și le-a vîndut hîrtia.

Cînd să facă cererile, alt necaz pe capul lui Orondel. Nicolae Săftuț, utemistul, unul din întovărășiții care a luptat cel mai mult pentru a-i convinge pe ceilalți să se alăture cu totul gospodăriei colective, tocmai el nu vroia să semneze cererea. Păstra Săftuț în sufletul lui o taină, iubea o lipoveancă, Ana, din Jurilovca, fata pescarului Arhip Condurat. Acesta nici nu vroia să audă de gospodăria colectivă. Toată viața lui muncise în lotcă, înfruntase valurile mării. Se temea că în gospodărie va fi silit s-agațe în cui postrovolul și să ia în mîini sapa.

Arhip îl amenințase pe Săftuț:

— Alege. Ori fata mea de nevastă, ori gospodăria colectivă!

Din pricina asta flăcăul șovăia. Nu știa pe ce drum s-apuce. Cînd a văzut însă ce rușine a pățit, că întreg satul intrase în gospodăria colectivă, că agitatorii bat mereu la poarta lui, și-a luat inima-n dinți. S-a dus la Jurilovca, a stat de vorbă cu Ana și-au înaintat actele la sfatul popular. Pe fată a luat-o la el acasă, la nuntași. Și nuntașii au jucat la nuntă. Apoi chiar a doua zi Săftuț a depus și cererea de intrare în gospodărie. Bătrînul n-a mai avut ce face. S-a văzut în fața unui fapt împlinit. Și decît să rămînă singur pe lume, mai bine să se alăture familiei lui și marii familii a colectiviștilor. Așa se face că zilele trecute și pescarul Arhip Condurat din Jurilovca a depus cerere.

Perinița

E sărbătoare în satul 6 Martie. Pe ulițe sînt arborate drapele. La sediul gospodăriei colective petrecerea-i în toi. Curge gîrlă tulburelul. Sfîrîie mititeii pe grătare. In frigare se rumenește un berbec. Astăzi e zi mare: colectiviștii au primit în mijlocul lor ultimele 138 de familii de întovărășiți. Intreg satul este colectivizat.

Cîntă lăutarul o romanță romînească de pe vremuri: „Se scuturau toți trandafirii..." Privesc chipurile luminate de bucurie ale mesenilor. Astăzi s-au născut în viață pentru a doua oară. Au pășit pe calea belșugului. Mă trag mai aproape și intru în vorbă cu un proaspăt colectivist. Il cheamă Ion Boară și-i om în floarea vîrstei. Doresc să aflu ce l-a hotărît să intre în gospodăria colectivă:

— Apoi ce era să mai fac? Cînd peste tot, sate întregi au intrat în colectivă, eu de ce era să mai rămîn pe dinafară? Veneau mereu agitatorii în bătătura casei mele. Am intrat, ce să fac?

— Așa, doar ca să scapi de gura lor? l-am întrebat.

— Nu! M-au făcut să cred. Au făcut socoteala pe hîrtie, negru pe alb.

Ion Boară își muncise pămîntul de unul singur. Avea 6 ha. De pe ele a scos în acest an: 480 kg griu, cîteva sute de kilograme rapiță și in pe care a luat în total 1.520 lei, struguri din care a scos 20 vedre de vin și de pe cele două hectare porumb va mai obține încă vreo 2.000 kg boabe. Asta-i totul. Adunate și făcute în bani, toate produsele valorează abia vreo 4.500 lei.

Vecinul lui, Vrînceanu Niculae, ce avusese înainte de a intra în gospodărie cam aceeași suprafață a făcut în gospodărie 787 zile-muncă, pentru care va primi pe întreg anul aproximativ 3.200 kg griu, 780 kg secară, 4.000 kg porumb, 4.000 lei, plus vin, orz, furaje, brînză și altele. In total produse în valoare de circa 30.000 lei socotite la preț de achiziție. Cine-i mai cîștigat?

— Au avut dreptate agitatorii, reluă într-un tîrziu Boară. Vrînceanu a fost în anul acesta de zece ori mai cîștigat ca mine. Insă la anul...

Vrînceanu din capătul celălalt al mesei și-a auzit numele. S-a apropiat cu paharul plin și a ciocnit cu noi.

— Să te ferești, tovarășe Vrînceanu i-am spus. Boară ți-a pus gînd rău. La anul vrea să te întreacă la zile-muncă.

Vrînceanu n-a mai apucat să răspundă. Lăutarii prinseră a zice cu foc o periniță. Colectivistul a scos din buzunarul de la piept o batistă curată și s-a oprit în mijlocul cercului. Noi, eu și Boară, ne-am prins în horă. Sînt fete mîndre în satul acesta. Și merită a fi sărutate. I-am spus lui Boară:

— N-o să-ți pară rău c-ai intrat în horă.

— De bună seamă, mi-a răspuns el.

Și se gîndea nu atît la periniță, cît mai cu seamă la viața cea nouă, peste al cărui prag pășise într-o zi frumoasă de toamnă.

★

Ar mai fi multe de povestit despre oameni și fapte din raionul Istria. Mă voi mărgini însă să mai amintesc unul singur: la 22 mai cînd din centrul raional, Babadag, pornea către toate colțurile țării vestea că toate satele din acest raion au fost cooperativizate, procentul colectivizării pe raion atingea abia 47 la sută. Entuziasmul ce cuprinsese însă toți oamenii din satele raionului n-a fost lăsat să se stingă. Și astăzi, după mai puțin de 4 luni de la acea dată, telegrafele vor porni să bată o altă veste, mai însemnată ca prima. Intreg raionul a fost colectivizat. In toate cele 42 sate existente nu se află nici un țăran muncitor în afara gospodăriei colective.

Acum ce părere mai ai, prietene Ion? Căror cauze se datoresc toate aceste succese uriașe?

GH. JANGOCIU

IGNAT BOIERUL

de NADEJDA CEREPANOVA

A sfîrșit mai an în vară
Școala medie Ignat.
Intîmplarea nu e rară
Nicidecum la noi în sat.

Ca și el — nu-i de mirare —
A sfîrșit-o și-un stupar,
Două fete-ngrijitoare
Și un tînăr grădinar.

Insă dînșii, vezi matale,
Ingîmfați deloc nu sînt;
Doar Ignat găsi cu cale
Să ridice nasu-n vînt.

De-i trimis la cîmp, cu toate
Că-i voinic, e în zadar:
— Pentru asta am, măi frate,
Diploma în buzunar?!

Mama în colhoz muncește
Frățiorul — pe tractor;
Numai dînsul trîndăvește
Ca un fel de domnișor.

Stă lungit pe pat în casă
Ori se plimbă fără țel;
Doar cu lingura la masă
Să „muncească" știe el.

Ori oftează și suspină
Cu țigara în cerdac,
Pufăind ca o mașină,
Fumegînd ca un hogeac.

Și visează cu plăcere,
Negrăit de fericit,
Numai lapte, numai miere
(Mură-ngură, negreșit).

Seara, cînd se prind în horă,
Veseli, tinerii din sat,
La oglindă cîte-o oră
Cu frizura stă Ignat.

Insă fetele istețe,
Se feresc de dumnealui,
Ba și-un cîntec, șugubeț,
Au scornit pe seama lui:

„Mare cît o buruiană
Un zdrahon de cavaler
Arde gazul de pomană;
Arză-l, dacă e boier!".

El nici nu se sinchisește;
Știe prețul său Ignat!
...Știm și noi cît prețuiește
Dumnealui cu-adevărat!

In romînește de IGOR BLOCK
(Din revista „Krokodil")

SATIRĂ UMOR

EPIGRAME

Unora care o merită

Caii triști au cuvîntat
Vorbind încet, în limba lor:
— Vom avea nutreț murat
La paștele cailor

Se afișează pe gazete de perete la adresa celui care o merită

Nea cutare — așa socoate:
„De-aș avea birou cu roate
Ca acelea de la tren,
Aș fi zilnic pe teren".

A. MUȘAT

Vînzătorul: — Ce-ți trebuie haine călduroase?

Porumbul: — Cu „gospodarii" știia ai noștri, tare mi-i teamă c-o să iernez pe cîmp...

Desen de A. Koziurenko

(Din revista „Perej". R.S.S. Ucraineană).

„5 oameni, 5 tractoare - LA 500 de HECTARE"

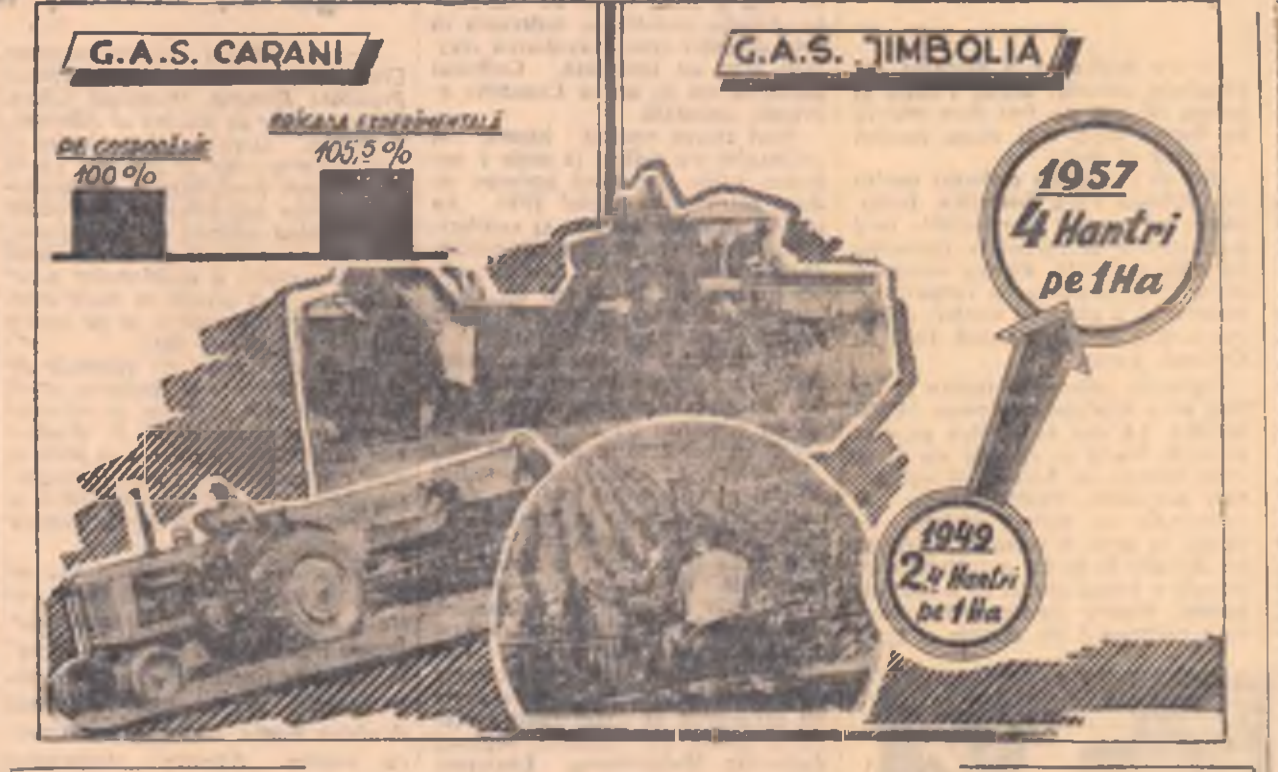
Consfătuirea ținută cu membrii brigăzilor experimentale din regiunea Timișoara

In scopul îndeplinirii sarcinilor trasate de guvern și partid gospodăriilor agricole de stat, ca ele să devină în cel mai scurt timp unități rentabile, mari producătoare de cereale-marfă, — în primăvara acestui an a fost introdusă experimental o nouă formă de organizare a muncii brigăzilor de tractoare după principiul: 5 oameni, 5 tractoare — la 500 hectare. Brigăzile experimentale, încadrate cu mecanici agricoli cu o temeinică pregătire profesională și dotate cu utilaj modern, au dovedit că pot executa mecanizat la timp și în bune condiții agrotehnice toate lucrările agricole necesare pe cele 500 ha (200 ha griu, 200 ha porumb, 100 ha plante furajere anuale), realizînd totodată producții sporite pe unitatea de suprafață și la un preț de cost cît mai scăzut.

Pentru a se analiza felul cum s-a desfășurat acțiunea de experimentare a acestui nou sistem de muncă, de curînd a avut loc la Timișoara o consfătuire organizată de Trustul regional Gostat și comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. La această consfătuire au participat membri din cele 29 brigăzi experimentale, directori, ingineri agronomi și mecanici din gospodăriile agricole de stat ale regiunii, reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ai C. C. al S.M.A.S., ai Trustului regional Gostat, ai comitetului sindical regional, reprezentanți ai presei centrale și locale.

Consfătuirea a prilejuit un rodnic schimb de experiență și a scos la iveală superioritatea noului sistem de organizare a muncii. Cu acest prilej au fost arătate și greutățile întîmpinate de mecanizatori în perioada experimentării făcîndu-se totodată prețioase propuneri în scopul îmbunătățirii muncii brigăzilor.

Redăm în pagina de față cîteva din cele mai importante probleme discutate la consfătuire.

Brigada experimentală de la gospodăria de stat Carani a întrecut la griu cu 5,5 la sută producția medie obținută anul acesta pe unitate. Fără îndoială că aceasta s-a datorat printre altele și creșterii gradului de mecanizare a lucrărilor agricole pe unitatea de suprafață. In acest sens, partea dreaptă a graficului arată că la gospodăria de stat Jimbolia, în acest an se execută un volum de 4 hantri pe un hectar, fața de cei numai 2,4 hantri efectuați în 1949.

BRIGADA EXPERIMENTALA — formă superioară de organizare a muncii

Rezultatele obținute pînă în prezent de către brigăzile experimentale pentru mecanizarea completă a lucrărilor pe 500 hectare dovedesc importanța lor în creșterea rentabilității gospodăriilor agricole de stat, arată că organizarea brigăzilor de tractoare după principiul: omul și tractorul la 100 de hectare constituie o formă superioară de organizare a muncii mecanizatorilor.

Participanții la consfătuire au subliniat că lucrîndu-se după acest principiu, anul acesta au fost obținute succese pilduitoare: La gospodăria de stat Carani, producția la griu de pe cele 200 de ha lucrate de către brigada experimentală a fost de 1.530 kg la ha, în vreme ce media pe gospodărie nu a fost decît de 1.450 de kg. Și brigada experimentală de la gospodăria de stat Beșenova Nouă a recoltat cîte 1800 kg griu în medie la hectar, iar cea de la gospodăria de stat Grabați peste 2.000 kg. la hectar. Cu mult peste producția medie la hectar au obținut și alte brigăzi, cum ar fi cele de la gospodăriile agricole de stat Maureni, Jimbolia etc.

La porumb, cultură la care lucrările agricole au fost executate în cea mai mare măsură de către membrii brigăzilor experimentale (cultivat, semănat, sapă rotativă, prășit de trei ori etc.), recoltele evaluate sînt foarte bune.

— Vom dobîndi recolte bogate de porumb boabe de pe loturile lucrate de brigăzile experimentale, — spuneau cu îndreptățită mîndrie la consfătuire directorii gospodăriilor de stat Utviniș, Grabați și alți participanți la consfătuire.

Care este explicația succeselor brigăzilor experimentale?

Buna organizare a muncii, folosirea la maximum a timpului bun de lucru și respectarea cu strictețe a graficului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, au permis mecanicilor agricoli din aceste brigăzi să execute lucrările la vreme și potrivit întocmai cerințelor agrotehnicii. Dar vrednicii mecanizatori din brigăzile experimentale au executat și un mare volum de lucrări peste plan (pe alte suprafețe din gospodărie), după ce au terminat lucrul pe tarlalele lor.

Demnă de relevat în această privință este brigada experimentală de la gospodăria agricolă de stat Carani. Cunoscînd temeinic sarcinile ce le revin, precum și avantajele ce li s-au creat în cadrul brigăzilor experimentale, membrii acestei brigăzi au muncit cu avînt, neprecupețindu-și eforturile. Pînă la 25 august, brigada executase numeroase lucrări printre care: grăpat 400 ha, cultivat plus grăpat pe 460 ha, împrăștiat îngrășăminte chimice pe 400 ha, semănat porumb boabe și porumb siloz pe 230 ha, săpat cu sapa rotativă 140 ha, prășit mecanic I, II și III pe 230 ha, strîns și balotat trifoi 70 ha, transportat trifoi 400 tone/km, secerat griu 186 ha, recoltat cu combina S-4 (deschis drum) 19 ha, recoltat cu combinele 203 ha, treierat cu combinele din clăi 332 tone, strîns și balotat paie pe 70 ha, discuit 45 ha, arat 18—20 cm plus grăpat 105 ha, transportat produse agricole etc. In total, brigada a executat un volum de aproape 1.300 hantri, evidențiindu-se în mod deosebit mecanizatorii Pavel Brîndușa și Baciș Andrei.

Avantajele muncii în cadrul brigăzilor experimentale mai pot fi demonstrate însă și de alte exemple:

— Gradul de mecanizare a lucrărilor, — spunea de pildă, tov. ing. Ovidiu Dumitrescu, mecanicul șef al gospodăriei agricole de stat Jimbolia, a crescut mult în acest an în comparație cu anul 1949. De unde atunci aceiași oameni care au lucrat anul acesta în brigăzi experimentale au efectuat în medie pe un ha un volum de lucrări mecanizate însumînd doar 2,4 hantri, acum execută lucrări echivalînd cu 4 hantri pe hectarul fizic.

La gospodăria agricolă de stat Jimbolia, din volumul total de 17.200 hantri realizați pe întreaga unitate, 24 la sută, adică 4.205 hantri, au fost executați de membrii celor două brigăzi experimentale. Randamentul pe un tractor din brigada experimentală este de 350 hantri, pe cînd al unui tractor dintr-o brigadă simplă, obișnuită, de numai 266 hantri. Salariul plătit per hantru efectuat de brigada experimentală este de numai 8,80 lei față de 14.36 lei cît se plătește pentru executarea unui hantru de brigada simplă.

Semnificativ pentru caracterul economic rentabil al lucrului brigăzilor experimentale este faptul că prețul de cost al hantrului realizat e de numai 80 lei în comparație cu cel planificat, de 115 lei. In brigăzile simple, prețul de cost al hantrului este de 119 lei, deci mai mult cu 4 lei de fiecare hantru.

La toate acestea mai adăugăm și faptul că membrii brigăzilor experimentale, folosind rațional utilajul cu care au fost înzestrate și îngrijindu-l „ca la carte", au avut posibilitatea să facă și însemnate economii de carburanți. Astfel la gospodăria agricolă de stat Grabați au fost obținute economii de 5.389 kg motorină, benzină și ulei, iar la gospodăria agricolă de stat Liebling, numai în lunile iunie, iulie, și august, s-au economisit aproape 2.000 kg motorină.

Fără îndoială, că toate aceste realizări dovedesc forma superioară de organizare a brigăzilor experimentale, ele putînd să contribuie în mare măsură la rentabilizarea gospodăriilor agricole de stat.

Cifre convingătoare

A luat cuvîntul între alții și șeful contabil de la gospodăria agricolă de stat Grabați, tov. Iacob Nicolae. „Gospodarul" unității, cel care „ține în mînă fondurile", cel care sezisează conducerea gospodăriei cînd se depășesc prevederile bănești, spre a se lua măsurile necesare de remedierea lucrurilor, — a făcut în cadrul consfătuirii o amănunțită analiză economico-financiară asupra activității celor două brigăzi complexe din unitatea sa.

Cheltuielile efectuate pentru realizarea unui hantru, comparativ, între o brigadă experimentală și una obișnuită, se prezintă după cum urmează:

SPECIFICAȚII		Planificat	Realizat
Salarii de bază	brigăzi experimentale	11,20	12,50
	brigăzi obișnuite	31,11	37,38
Carburanți	brigăzi experimentale	17,77	14
	brigăzi obișnuite	19,12	20,49
Amortisment specific	brigăzi experimentale	30	30
	brigăzi obișnuite	30	30

Analizînd cifrele din tabelul de mai sus, rezultă că față de lucrul efectuat de brigăzile obișnuite, brigăzile experimentale au obținut importante economii la carburanți (3.77 lei la fiecare hantru), cu excepția salariului de bază, unde și brigăzile experimentale au înregistrat o depășire de 1.30 lei la hantru (față de depășirea de 6.27 lei la hantru în brigăzile obișnuite). Diferența de cost între planificare și realizare la capitolul salarii în brigăzile experimentale rezultă dintr-o depășire care se justifică prin intirzierea dotării gospodăriei cu tractoarele speciale Universal-26.

Membrii brigăzilor experimentale, folosind judicios treptele de putere ale tractoarelor, și ținînd seama întotdeauna de denivelările terenului, au reușit să economisească:

— 5.110 kg. motorină
— 214 kg. benzină
— 35 kg. ulei.

In felul acesta, la brigăzile experimentale s-a reușit ca prețul de cost al hantrului să fie de numai 104.45 lei, deci cu 21,05 lei mai mic decît în brigăzile obișnuite și mai mic decît prețul global pe gospodărie cu 14.82 lei la fiecare hantru.

Și trebuie subliniat în mod deosebit că în acest an brigăzile experimentale și-au început munca tîrziu, — o bună parte din lucrări fiind executate de celelalte brigăzi. Rezultatele muncii vor fi însă mult mai evidente atunci cînd brigăzile experimentale vor executa lucrările agricole necesare unui întreg ciclu de producție, începînd cu pregătirea terenului, însămînțarea și terminînd cu recoltarea — așa cum se începe a se lucra din toamna aceasta.

Datorită faptului că brigăzilor nu li s-a dat nici un moment de răgaz pentru stocarea mașinilor, după terminarea campaniei de recoltare, majoritatea secerătorilor-legători, batozelor și combinelor, au fost lăsate în curtea unităților, așa cum au sosit de pe cîmp. In prezent, griul rămas în combine, batoze, etc., a și răsărit. Ba chiar a crescut de cîteva palme. La gospodăria de stat Scînteia, de pildă, atît de bine era prins griul crescut de pereții combinei, încît atunci cînd a fost smuls, odată cu firele de griu s-a luat și vopseaua de pe mașină...

Vedeți griul, bată-l vina? Ia ghiciți, unde-i „neghina"?

Greutăți ce se cer a fi înlăturate

Din discuțiile purtate a reieșit că pe lîngă rezultatele bune dobîndite în exploatarea utilajului, în activitatea brigăzilor experimentale au existat și unele greutăți.

Printre aceste greutăți trebuie subliniată în primul rînd încălcarea contractului încheiat între conducerea unității și brigadă. Este vorba îndeosebi de nerespectarea sarcinilor brigăzii, de scoaterea ei de pe terenurile pe care le are în primire și trimiterea membrilor brigăzii să lucreze pe alte tarlale, să facă diferite transporturi etc.

Iată, bunăoară ce s-a întîmplat la gospodăria agricolă de stat Aradul Nou: După ce brigada a executat prașila I-a pe terenurile ce-i fuseseră repartizate, a fost trimisă să prășească și alte suprafețe ale gospodăriei. În acest timp, prășind în altă parte, brigada a pierdut timpul optim de executare a prașilei a II-a pe suprafețele încredințate ei prin contract.

Tovarășul Gheorghe Boru, mecanic într-o brigadă experimentală de la gospodăria agricolă de stat Semlac, arăta în consfătuire, că pînd acum, cele 2 brigăzi nu au fost formate în adevăratul sens al cuvîntului. Nu se știe precis nici acum, în preajma recoltatului, care este suprafața cultivată cu porumb a brigăzilor. Abia o dată cu arăturile pentru însămînțările de toamnă se poate considera că s-au alcătuit cele 2 brigăzi experimentale...

Despre încălcarea nepermisă a contractului vorbesc de la sine și cele 3.420 tone/km, reprezentînd diferite transporturi efectuate de membrii brigăzii experimentale de la gospodăria de stat Zăbrani.

Chiar și în prezent, brigada de la gospodăria de stat Cenei este folosită la efectuarea altor lucrări: arături pe alte terenuri, recoltat cînepă, transporturi etc.

Conducerile gospodăriilor de stat din Aradul Nou, Liebling și Periam au dat brigăzilor terenuri necomasate și aflate la mari distanțe, atît față de sediu, cît și între ele. La Periam, de pildă, datorită celor 20 km distanță de sediul gospodăriei cît și faptului că nu s-a repartizat, — așa cum prevăd instrucțiunile — un tractor rutier și o remorcă cisternă, brigada scoate zilnic cîte un tractor din brazdă pentru aprovizionarea cu alimente, carburanți și apă.

La gospodăria Măureni, deoarece membrii brigăzii au fost trimiși să lucreze în altă parte, în primăvară, din cele 200 ha cu porumb ale brigăzii, nu s-a prășit nici un hectar.

În cadrul consfătuirii tov. ing. Emilian Giurgia, șeful serviciului mecanizare al Trustului Gostat Timișoara, arătînd că conducerile multor unități au încălcat contractul, a spus: „Brigada experimentală de la gospodăria de stat Variaș nu a executat pînă în prezent nici un hectar de arătură pentru însămînțare; în schimb ea a fost pusă să facă transporturi de sfeclă ori alte produse. La gospodăria de stat Beșenova Nouă, tractoarele brigăzii au fost dispersate, nemaiputînd fi vorba de o... brigadă. Cu toate protestele inginerului mecanic șef, directorul gospodăriei face ce vrea cu tractoarele brigăzii experimentale. În general aceste brigăzi au fost exploatate după bunul plac al șefilor de secții. În unele unități ele s-au destrămat, așa cum este cazul la gospodăria din Ionel".

O altă greutate întîmpinată de membrii brigăzilor experimentale a constituit-o și faptul că evidența lucrărilor, în loc să se țină simplu pe carnete speciale, conducerile majorității gospodăriilor au impus ținerea vechii evidențe birocratice și mult prea greoaie. Aceasta a dus după sine la o evidență neclară a muncii brigăzilor, nu s-a putut analiza de cele mai multe ori activitatea lor.

O greutate în munca brigăzilor experimentale s-a ivit și datorită faptului că mașinile agricole și tractoarele speciale (UTOS—26) au sosit în unități cu mare întîrziere. *Din această cauză, s-a pierdut timpul optim la executarea unor lucrări speciale, ca de exemplu prășitul. De altfel, nici pînă* acum nu au sosit încă mașinile pentru combaterea chimică a buruienilor, unele mașini pentru împrăștierea îngrășămintelor chimice și naturale, combinele de recoltat porumb etc.

Ce e drept, o parte din greutățile întîmpinate arătate mai sus au fost deja înlăturate. Totuși și în prezent brigăzile nu sînt în suficientă măsură ajutate de către conducerile respective. Îndrumarea și controlul brigăzilor, atît din partea conducerilor unităților, cît și a Trustului regional Gostat, au fost sporadice și superficiale. *De aceea, în multe unități nu se poate face o temeinică analiză a activității acestor brigăzi.*

Este cazul ca departamentul Gostat, Trustul regional Gostat ca și conducerile gospodăriilor respective, să ia măsurile necesare ca greutățile întîmpinate de către brigăzile experimentale să nu se mai repete pe viitor.

Și calitatea mașinilor lasă uneori de dorit

Rezultatele frumoase dobîndite de mecanizatorii brigăzilor experimentale pe cele 500 hectare se datoresc și mașinilor moderne cu care acestea au fost înzestrate, și îndeosebi tractoarelor Universal-26. Industria noastră de mașini agricole se străduiește să dea agriculturii mașini noi, moderne, perfecționate. Totuși, așa cum a reieșit din cele relatate de către mecanizatori, nu întotdeauna calitatea unor mașini și îndeosebi a unor piese și organe, au fost dintre cele mai bune.

Tov. ing. I. Marinescu, mecanic șef la gospodăria agricolă de stat Aradul Nou, arăta de pildă, că utilajul nou sosit din industrie nu corespunde în întregime, din cauză că nu este recepționat cum trebuie.

— In gospodăria noastră, — spunea tov. ing. I. Cenda, mecanic șef la gospodăria de stat Carani — în campania de recoltare, datorită slabei asamblări a unor combine, am fost nevoiți să lucrăm cu o viteză de lucru mult redusă. Pompele hidraulice de ridicare-coborîre au venit cu mari defecte, chiar din fabrică. Suporții cuțitelor cultivatoarelor C.P.U. fiind prea scurți, nu au permis micșorarea zonei de protecție la prășit, decît pînă la 13 cm de fiecare parte a rîndului de plante. De asemenea, cauciucurile din față ale tractoarelor Universal-26 se uzează repede, în special pe timp de secetă la arat, datorită faptului că au stratul de cauciuc prea subțire.

La gospodăria de stat Grabați, tractorul *U.T.O.S.-2 cu seria nr. 5058* a consumat ulei chiar de la venirea din uzină, necesitînd a i se înlocui segmenții. La unele tractoare Universal-26 a trebuit să li se schimbe cîte unul, două sau chiar toate patru injectoarele. In alte unități, cum ar fi de pildă la gospodăria de stat Jimbolia, la tractoarele U.T.O.S.-26 s-au defectat bucșele de la axul dispozitivului hidraulic.

Unor combine — după cum au sezisat mulți participanți la consfătuire, — li s-au rupt degetele, axul rabatorului, suporții ridicătorilor de plante, axele dîrmonului. De asemenea, au fost semnalate dese defecțiuni la partea lemnoasă a acestor combine.

Participanții din unele gospodării de stat printre care cei de la Măureni, Grabați, Jimbolia, Periam și altele, au arătat că la mașinile de semănat „Victoria" s-au rupt, în timpul lucrului, lanțurile, brăzdarele, unele șuruburi, suporții cuțitelor de îngrășăminte și boabe etc.

Toate aceste defecțiuni cît și altele de mai mică importanță, ivite în funcționarea tractoarelor și mașinilor, au constituit o mare greutate în munca de zi cu zi a membrilor brigăzilor experimentale. Datorită acestora, munca a trebuit să fie oprită, s-au irosit multe ore bune de lucru, s-a pierdut uneori timpul optim de executare a unor lucrări, normele n-au putut fi îndeplinite cu regularitate, productivitatea a scăzut.

Este de datoria uzinelor și fabricilor noastre constructoare de utilaj agricol să ia notă de sezisările mai sus arătate, să le studieze temeinic și să ia de urgență măsurile corespunzătoare pentru repararea și înlocuirea unor piese și organe de mașini, datorită cărora s-au provocat mulți timpi morți în perioada campaniilor *agricole din acest an.*

Pagină realizată de ION LEȘEANU

ALB și NEGRU

● Brigada experimentală de la gospodăria de stat Aradul Nou, ca și cea de la gospodăria de stat Maureni, au terminat la vreme arăturile pentru însămînțările de toamnă. Semănatul în aceste unități se va face deci în bune condiții agrotehnice.

● Bine au făcut membrii brigăzii experimentale de la gospodăria de stat Zăbrani, care, pentru a executa lucrările agricole la vremea potrivită și neavînd mașinile respective la îndemînă, au împrumutat de la S.M.T. Fibiș 3 cultivatoare K.R.N.-4,2.

● Orientîndu-se bine la fața locului, conducerea gospodăriei de stat Utviniș nu a procedat șablon, ci a format o brigadă din 7 tractoare la 700 hectare, care a lucrat numai într-o secție. După cum s-a constatat ulterior, munca s-a desfășurat în bune condiții, brigada achitîndu-se cu cinste de sarcinile ce i-au revenit.

● Majoritatea brigăzilor experimentale nu au fost încă dotate cu mașinile necesare recoltării plantelor furajere anuale (cele de la gospodăria de stat Grabați de exemplu au fost recoltate cu mașini cu tracțiune animală). Nu s-au primit tăvălugi, mașini de stropit și prăfuit, greble mecanice, remorci cisterne și vagoane dormitor.

● Pînă la 12 septembrie a.c., brigada experimentală de la gospodăria de stat Variaș nu a executat nici un hectar de arătură pentru însămînțările de toamnă. Cînd au de gînd acești mecanizatori să însămînțeze griul de toamnă? Odată cu venirea zăpezilor?

● Nu peste tot în brigăzile experimentale au fost repartizați cei mai buni mecanici. La gospodăria de stat „T. Vladimirescu", datorită oamenilor necorespunzători încadrați în brigadă, aceștia „au reușit" ca în numai cîteva zile de lucru să „pună pe brînci" o combină.

● Știați că brigada experimentală de la gospodăria de stat Utvar — constituită în primăvară — își va începe activitatea propriu-zisă abia acum, în toamnă? Nici noi n-am știut. Am aflat aceasta cu ocazia consfătuirii...

PROPUNERI prețioase

In scopul îmbunătățirii muncii brigăzilor experimentale, numeroși participanți la consfătuire au făcut prețioase propuneri.

Astfel, pentru a se putea efectua semănatul în timpii optimi ceruți de agrotehnică, s-a propus ca fiecare brigadă să fie dotată cu 3 semănători de porumb și nu 2 ca pînă acum.

Propuneri importante au fost făcute în sensul ca brigăzile speciale să lucreze permanent aceeași suprafață de teren, astfel încît să existe posibilitatea asigurării unui asolament rațional.

Deosebit de prețioase au fost propunerile unor participanți în scopul îmbunătățirii unor piese și organe la mașinile agricole.

Directorul gospodăriei de stat Utviniș a arătat că nu trebuie numaidecît să se formeze brigăzi din 5 oameni la 500 de ha, ci de la caz la caz, să se poată forma brigăzi care să lucreze între 4—700 de ha, respectîndu-se principiul: un om cu un tractor la 100 de ha. In același timp, a spus el — este necesar ca terenul brigăzii să nu fie dispersat, ci comasat într-un trup sau cel mult două trupuri, iar *brigada să fie repartizată unei singure secții teritoriale.*

Demnă de subliniat este și propunerea făcută de tov. Francisc Bekesi de la gospodăria de stat Semlac, care a cerut să se prelucreze mai temeinic instrucțiunile de organizare a brigăzilor experimentale, propunînd totodată ca ele să aibă un regulament de funcționare, care să stabilească cu mai mare precizie sarcinile mecanizatorilor. Ca o completare la această propunere, tov Vasile Bodan de la gospodăria de stat Tudor Vladimirescu a propus ca prin regulament să se dea timp membrilor brigăzii pentru întreținerea și stocajul utilajului, după terminarea lucrărilor.

Mulți mecanizatori au propus, ca în scopul ridicării nivelului lor profesional și tehnic, să fie școlarizați pe timpul iernii atît în unități, prin instructaje pe grupe de gospodării sau pe Trust, cît și prin trimiterea lor în uzinele și fabricile producătoare de mașini agricole, spre a face o practică temeinică și a cunoaște mai în amănunt parcul de mașini și tractoare pe care-l folosesc în exploatare.

Toți participanții au cerut să se respecte cu strictețe pe viitor prevederile contractului încheiat între conducerea gospodăriei și brigadă. Fără îndoială, că brigada trebuie să execute și anumite lucrări pe alte terenuri la cererea conducerii unității, însă numai după ce a terminat lucrările pe tarlalele ce i-au fost repartizate.

Majoritatea participanților la consfătuire au cerut ca începînd *chiar de acum, înaintea însămînțărilor* de toamnă, să se formeze noi brigăzi experimentale, în unitățile unde încă nu există, și să se mărească numărul lor în unitățile unde există cîte una sau două brigăzi, chiar dacă pentru moment nu a fost adus utilajul specific necesar (ele urmînd a fi înzestrate deocamdată cu utilajul existent în unități).

CONCLUZII

Practica muncii agricole a demonstrat din plin că producții mari la hectar se obțin numai dacă lucrările agricole se fac bine și în timpul optim. Aceasta nu este posibil însă decît prin mecanizarea completă a procesului de producție. În acest scop, a fost întocmită sistema de mașini pentru cultura păioaselor, a porumbului, etc. Dar mașinile pentru a da maximum de randament trebuie folosite în mod rațional, de către oamenii cei mai buni. Iată criteriile care au stat la baza organizării brigăzilor experimentale din gospodăriile agricole de stat, după principiul — OMUL ȘI SUTA DE HECTARE — sau mai precis — CINCI OAMENI, CINCI TRACTOARE LA CINCI SUTE DE HECTARE.

Experimentarea noii forme de organizare mai sus arătate este o acțiune foarte importantă. După aproape o jumătate de an, consfătuirea de la Timișoara, avînd scopul de a analiza felul în care aceste brigăzi și-au dus munca, a fost bine venită. Ea a scos la iveală rezultatele bune dobîndite de majoritatea celor 29 de brigăzi experimentale, formate în 21 de gospodării de stat din regiunea Timișoara. Brigăzile experimentale au obținut în general indici superiori în exploatarea utilajului modern cu care au fost înzestrate, s-au scos recolte bogate la ha, de obicei cu mult peste producția medie realizată în gospodăria respectivă.

Totuși, în activitatea acestor brigăzi au existat și destule greutăți, provenite atît din cauze exterioare (calitatea necorespunzătoare a unor repere, nelivrarea la vreme a unor mașini etc.), cît și din cauza lipsurilor din gospodării (încălcarea nepermisă a contractului încheiat, îndrumarea slabă, etc.). Trebuie insistat îndeosebi asupra faptului că în multe unități contractul încheiat de către conducerile gospodăriilor n-a fost respectat. De aceea, sub îndrumarea organizațiilor de partid, organele sindicale trebuie să insiste pe lîngă conducerile unităților să respecte contractele, altfel neajungîndu-se decît la desmembrarea brigăzilor, așa cum s-a întîmplat la gospodăria de stat Ionel.

Participanții la consfătuire au mai arătat că încă nu se știe precis cum vor fi plătite lucrările executate de către membrii brigăzilor, pe alte terenuri. In această privință, Departamentul Gostat trebuie să-și spună cuvîntul neîntîrziat.

În curînd, va începe recoltatul porumbului. Trebuie arătat că brigăzile experimentale nu au fost încă dotate cu mașinile necesare executării acestei lucrări.

O problemă care trebuie rezolvată de conducerile unităților este și aceea a asigurării celor mai bune condiții de muncă și de trai membrilor brigăzilor experimentale.

Concluzia care a reieșit din cuvîntul participanților este aceea că numărul brigăzilor experimentale trebuie să crească începînd chiar din luna aceasta, adică odată cu noul an agricol care începe. În regiunea Timișoara, sînt posibilități să se formeze imediat, — cu utilajele existente — încă circa 45 de brigăzi experimentale.

Extinderea formei de organizare a muncii brigăzilor experimentale în gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara, ca și în celelalte regiuni ale țării, va crea posibilitatea ca aceste unități agricole să devină într-adevăr un exemplu pentru țărănimea muncitoare, de felul cum trebuie lucrat pămîntul pentru a se obține recolte bogate. Formînd cît mai multe brigăzi experimentale, gospodăriile agricole de stat vor merge cu pași siguri spre rentabilizare, își vor îndeplini cu succes rolul lor de unități mari furnizoare de produse agricole marfă.

SCRISORI DIN COLHOZUL „STALIN"

(I) Mari prefaceri

GRIGORI LITOVCENKO
Președintele colhozului „Stalin"

Așa am vrea să intitulăm prima noastră scrisoare. Prefacerile care s-au produs în viața țăranilor din satul nostru în anii puterii sovietice sînt cu adevărat mărețe.

Inchipuiți-vă stepele nemărginite din partea de miază-zi a Ucrainei. Inchipuiți-vă aici, în pustietatea din preajma Sivașului, la răscrucea tuturor vînturilor o seamă de bordeie ca vai de lume. Jur-împrejur — nici un copăcel, nici o movilită, nici o vîlcea. Așa arăta cîndva satul Rovnoe, un sat ca acelea despre care se obișnuia să se spună „un sat pierdut în stepă".

Prin dreptul satului trecea sleahul cărăușilor. Pe drumul colbuit lunecau agale [illegible] de care. Cîntecele cărăușilor, prelungi, erau triste ca însăși viața din părțile acestea. Totul în jur [illegible] pustiu. Numai în înaltul cerului senin plutea ulii, iar pe pămînt pribegeau de colo-colo mînați de vînt, ciulinii.

Locuitorii satului Rovnoe nu aveau pămînt. Munceau cu toții pentru moșierul Rikov, primind pentru munca lor te miri ce. Țăranul, lipsit de pămînt, era apăsat de nevoi, de foame, de neștiință și umilință.

Anii treceau încet unul după altii. Se părea că nimeni și nimic nu e în stare să schimbe viața amară a țăranului. A venit însă vremea cînd în viața aceasta obidită, lipsită de bucurii, a răzbit Revoluția din Octombrie. In sat a început să clocotească o viață nouă. Țăranii au urmat clasa muncitoare, au urmat partidul comunist și au pășit pe un drum nou, luminos.

Au amuțit cîntecele triste ale cărăușilor și au răsunat cîntece noi, cîntecele sovietice. In stepele din preajma Sivașului nu mai sînt de mult sate și cătune pierdute în pustietate. Satul Rovnoe este de mulți ani sediul central al colhozului „Stalin", una din cele mai mari gospodării colective din Ucraina. Satul acesta a ajuns de-a dreptul de nerecunoscut. El are multe trăsături care îl fac să se asemene cu un oraș. Cînd te apropii de sat, vezi de departe clădirea frumoasă cu două etaje a școlii medii. Numaidecît, în spatele uzinei electrice a colhozului, acolo unde înainte de revoluție era o cîrciumă, strălucesc geamurile mari ale clubului. Iată pe una din ulițe înșiruindu-se o seamă de căsuțe cu etaj.

Pentru totdeauna a dispărut din circulație cuvîntul argat. Festila și lampa cu gaz au fost date uitării. In fiecare casă veți afla acum lumină electrică și radio.

Mii de fire leagă colhozul nostru de întreaga Țară Sovietică. Infăptuirile lui au fost popularizate larg încă înainte de război la Expoziția agricolă unională. Pentru succesele obținute în dezvoltarea culturii cerealelor și a creșterii vitelor, colhozul a fost distins în anul 1939 cu Ordinul Lenin.

Ogoarele colhozului nostru se întind pe o suprafață de peste 14.000 hectare. La noi se cultivă griu și porumb, fructe și viță de vie și se cresc berbeci de Ascania și cai trăpași pur-singe. Venitul bănesc al colhozului s-a ridicat înainte de război la peste 3 milioane ruble pe an. Recolta la hectar a culturilor de cereale a trecut atunci de o sută de puduri. Pentru ziua-muncă colhoznicii primeau 3 kg. cereale și peste 5 ruble în numerar, fără a mai pune la socoteală legumele, fructele și alte produse. Primeau atîtea grîne că nu mai aveau unde le pune!

Războiul a adus stricăciuni și pagube mari artelului nostru agricol. Pagubele suferite de economia colhozului s-au ridicat la 45 milioane ruble. Dar au fost și pierderi ce nu pot fi prețuite în bani. Mulți din colhoznicii noștri nu s-au mai întors acasă de pe front, ei au căzut în bătăliile pentru Patrie. Sute de copii au rămas orfani. Și totuși aceasta nu i-a oprit pe oamenii noștri în lupta lor pentru dezvoltarea colhozului. Noi ne-am pus pe muncă și mai vîrtos ca înainte. Statul ne-a venit și el în ajutor și iată că colhozul nostru s-a pus din nou pe picioare.

Am depășit de-acum toți indicii de dinainte de război și pășim cu încredere înainte. Dacă în anul 1940 colhozul a obținut o recoltă de cereale de 5.860.000 kg., în anul 1956 (cînd de altfel condițiile de vreme nu au fost prea prielnice), recolta de cereale s-a ridicat la 9.900.000 kg.

Acum colhozul nostru este o gospodărie mare, cu multe ramuri de producție. Avem 10.000 hectare de pămînt arabil, o livadă mare, mai multe vii. Avem trei ferme de vite de rasă și două ferme de vite-mar[illegible]. Atenția noastră se îndreaptă în chip deosebit spre dezvoltarea creșterii oilor cu lînă fină. Colhozul participă an de an la Expoziția agricolă unională.

Anul trecut venitul bănesc al colhozului s-a ridicat la peste 7 milioane ruble, depășind aproape de două ori venitul anului 1940. Au crescut în mare măsură și veniturile colhoznicilor. Pentru ziua-muncă prestată, ei capătă tone de grîne, legume, fructe și mii de ruble în numerar. S-au îmbunătățit mult condițiile de viață și cultură.

Cîndva satul Rovnoe nu număra decît 12 locuințe. Acum satul are 830 de case. Anul trecut colhoznicii au construit 84 de case, iar în acest an construiesc alte 100.

In afară de clubul de la sediul central al colhozului, noi am amenajat alte 5 cluburi la brigăzile de cîmp. Toți copiii de vîrstă preșcolară merg la creșă și la grădiniță. La școala de 10 ani din Rovnoe învață 450 de copii de colhoznici.

S-au schimbat și oamenii. Fostul argat Afanasi Pivovarov a fost vreme de cîțiva ani conducătorul colhozului nostru, iar apoi a devenit președinte al comitetului executiv al unuia din raioanele regiunii Zaporojie. Mulgătoarea Ekaterina [illegible] e de mulți ani directoare a unei stațiuni interraionale de incubatoare și de creștere a păsărilor.

Mulți dintre colhoznicii noștri și mai cu seamă cei tineri au studii medii. Dar nici bătrînii nu se lasă mai prejos: ei urmează felurite cursuri și își ridică necontenit nivelul de cultură. Altfel nici nu se poate lucra azi în colhoz, căci în viața noastră au pătruns temeinic știința și tehnica. Acum nu mai găsești în sat copil care să se mire la vederea unui tractor, oricît de puternic ar fi acesta. Și cînd te gîndești că a fost o vreme cînd fugea tot satul după un „Fordson"!

Marele Lenin a prezis că tractoarele și folosirea în colectiv a pămîntului vor produce o revoluție în mintea țăranilor. Așa s-a și întîmplat. In zilele noastre nu-ți poți imagina un colhoznic fără carte în mînă, un ogor fără tractor și combină, o fermă fără adăpătoare automată, transportor și aparat de muls electric. Colhozul [illegible] e de neconceput fără o intelectualitate a sa. Specialiștii noștri au fost vizitați în repetate rînduri, de academicianul Greben, care venea de la Ascania Nova ca să le dea sfaturi cum să crească pe baze științifice oile și porcii. Era oare cu putință așa ceva în gospodăria individuală?

Da, noi am înfăptuit multe în anii puterii sovietice. Dar înfăptuirile noastre nu ne fac să ne oprim aici. Indeplinind hotărîrile celui de al XX-lea Congres al partidului, colhoznicii noștri luptă cu străduință pentru dezvoltarea continuă a tuturor ramurilor de gospodărie. Noi ne-am luat angajamentul să dobîndim recolte mari la cereale și la alte culturi, să obținem în acest an 17.500 kg. de lapte, 3.300 kg. de carne și 500 kg. de lînă la fiecare 100 hectare de pămînt. Și nu încape îndoială că aceste angajamente vor fi îndeplinite.

Firește, succesele acestea nu le-am obținut cu ușurință. Am avut de biruit multe greutăți. Dar despre toate acestea va vorbi locțiitorul meu, Mihail Kizim.

Colhoznicul Kondrat Korobka la gustarea de dimineață împreună cu membrii familiei.

SĂ ÎNSILOZĂM cît mai multe furaje!

In loc de nutreț murat... borhot de prune

Hărnicia colectiviștilor din Bodo, e cunoscută în tot raionul Lugoj. In afară de recoltele mari de cereale ei obțin an de an succese tot mai de seamă și în sporirea producției animale. Dacă în 1955 producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.718 litri, în 1956 ea s-a urcat la 2.000 litri, iar anul acesta va depăși 2.500 litri. Creșterea în decurs de numai cîțiva ani a producției medii cu aproape 800 litri lapte pe cap de vacă furajată se datorește în mare măsură și hrănirii vițelor pe timpul iernii cu nutrețuri însilozate. Iată de ce, colectiviștii din Bodo vor însiloza anul acesta 6 tone de fiecare vită mare în loc de 3 tone cîte s-au realizat anul trecut. De altfel în gospodărie însilozarea a început încă din luna august, ceea ce a făcut ca pînă zilele trecute să se însilozeze aici peste 10 vagoane de furaje.

Din păcate însă, asemenea exemple sînt puține în raionul Lugoj, cu toate că în acest an sînt mari posibilități de a însiloza întreaga cantitate de furaje planificate. De pildă, cele peste 700 ha însămînțate în primăvară cu porumb furajer și cele 1.000 ha cu porumb care nu va ajunge la coacere deplină, asigură o cantitate de furaje de 3 ori mai mare decît cea planificată. De asemenea, cu cele 71 tocători manuale și 17 tocători mecanice existente în raion, se pot pregăti zilnic 70—80 vagoane de furaje.

Cu toate aceste posibilități pînă la 10 septembrie au fost însilozate în raionul Lugoj abia 150 tone de furaj, din 12.000 tone planificate a se realiza.

Care sînt cauzele care au determinat această rămînere în urmă? In primul rînd, secția agricolă a raionului a întîrziat cu luarea unor măsuri concrete, în scopul bunei desfășurări a acțiunii de însilozare. Astfel, cu toate că încă de la începutul lunii august secția a primit instrucțiuni detailate în această privință, abia la sfîrșitul lunii a organizat o demonstrație practică și a trasat sarcini tehnicienilor și inginerilor de la gospodăriile colective și comune pentru pregătirea și începerea însilozării.

Pe de altă parte, nepăsarea de care dau dovadă unii președinți de sfaturi populare comunale și conducerile unor gospodării colective, îngreunează mult munca de însilozare. In comuna Găvăidia, de exemplu, președintele sfatului popular, tov. Lazăr Novac, în loc să pună nutrețuri la murat în gropile anume construite și betonate, a depozitat în ele borhot de prune. La fel a procedat și tov. I David, președintele gospodăriei colective din Lugoj. Astfel de atitudini nu sînt deloc întîmplătoare. Ele sînt urmarea firească a felului cum e privită de către comitetul executiv al sfatului popular raional această acțiune. Așa, bunăoară, tov. A. Petris, inginerul cu baza furajeră de la raion, este folosit în alte munci, în loc să i se dea posibilitatea să coordoneze acțiunea însilozărilor.

O altă cauză care frînează buna desfășurare a însilozării furajelor în raionul Lugoj, este slaba preocupare pentru pregătirea silozurilor (gropilor). Față de spațiul de însilozare existent mai trebuie să se construiască silozuri de beton și gropi cu o capacitate de peste 14.500 m.c. Cu toate că raionul are fondurile necesare construirii silozurilor, pînă la începutul lunii septembrie, încă nu se începuse lucrul. Pe de altă parte, organele agricole nu îndrumă pe producători pentru a folosi diferite sisteme de însilozare ieftine și practice cum ar fi de pildă, însilozarea între 2 șire de paie, sistem foarte bun mai cu seamă pentru comunele Bacova, Buziaș, Scăiuș și altele, unde apa freatică este la suprafață și nu se pot săpa gropi prea adînci.

Față de această situație, organele agricole și de stat din raionul Lugoj trebuie să ia fără întîrziere măsurile corespunzătoare pentru impulsionarea ritmului însilozărilor.

V. CAZACU

In gospodăriile colective

Insilozarea nutrețurilor trebuie mult grăbită

In prezent, în toate unitățile agricole cooperatiste se dă bătălia pentru asigurarea „pășunii de iarnă" a animalelor. Pînă la 12 septembrie, în cadrul gospodăriilor colective din întreaga țară s-au însilozat peste 120.000 tone furaje. Fruntașe în această acțiune sînt regiunile Constanța (cu un procent la realizări de 125,7 la sută), Craiova (91,7) și Ploești (74,2). Nu tot la fel de bună este situația în gospodăriile colective din regiunile: Iași, Bacău, Pitești, Cluj, Stalin, Baia Mare, Oradea, Hunedoara și Suceava, unde procentul de realizare la însilozarea nutrețurilor variază de la 8,6—26,3 la sută. Bunăoară, în gospodăriile colective din aceste regiuni, cantitățile de furaje însilozate sînt mult prea mici. De exemplu, în regiunea Iași, pînă la aceași dată s-au însilozat abia 774 tone, față de 9.000 tone, iar în regiunea Bacău 231 tone față de 2.500 tone, cît este prevăzut a se însiloza. Chiar și în regiunile unde creșterea animalelor este mult dezvoltată, ritmul însilozărilor este nesatisfăcător. Astfel, în regiunile Cluj, Stalin și Hunedoara cantitățile de furaje însilozate în gospodăriile colective nu satisfac nici măcar în parte, strictul necesar pentru hrănirea animalelor, pînă la recolta viitoare.

Asigurarea unei bune baze furajere este chezășia sporirii numărului de animale și al măririi productivității lor. Pentru aceasta este necesar ca organele agricole de la regiuni, raioane, comune și gospodării colective să ia măsurile ce se impun pentru a fi mobilizate toate forțele existente în această acțiune, încît să se realizeze cît mai de grabă sarcina integrală la însilozări, în fiecare gospodărie colectivă.

Largul răsunet al mesajului președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne adresat șefilor de guvern ai Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei

Mesajul adresat de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, tovarășul Chivu Stoica, șefilor de guvern ai Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei, prin care se propune ca în cadrul unei conferințe a conducătorilor țărilor balcanice să se discute posibilitatea întăririi păcii în această regiune a lumii și soluționarea pe cale pașnică a problemelor nerezolvate, a fost primit cu mare interes de cercurile politice și de opinia publică din aceste țări.

Știrile transmise de agențiile de presă din Albania și Bulgaria arată că propunerile cuprinse în mesajul primului ministru al R. P. Romîne sînt examinate cu interes și preocupare pentru stabilirea unei înțelegeri reciproce, lărgirea colaborării și prieteniei dintre popoarele acestor țări.

Numeroase ziare din Atena au publicat în prima pagină largi extrase din mesaj. Potrivit unei telegrame transmise de agenția „Atena" în Capitala Greciei se acordă o mare atenție propunerilor primului ministru romîn, care sînt examinate cu interes. Agenția „Associated Press" anunță într-o telegramă din Atena că primul ministru grec Caramanlis a declarat că guvernul său studiază propunerea premierului romîn și că va răspunde la momentul oportun.

Presa iugoslavă a publicat în întregime și cu titluri mari, pe prima pagină, mesajul adresat de primul ministru al R. P. Romîne Chivu Stoica președintelui Tito, precum și răspunsul acestuia. De asemenea postul de radio Belgrad a transmis ample extrase din mesaj și din scrisoarea de răspuns a președintelui Tito. In răspunsul lui I. B. Tito se spune: „...vreau să subliniez că eu și guvernul meu susținem din toată inima motivele care au inspirat scrisoarea pe care dv. mi-ați adresat-o și spiritul iubirii de pace și de prietenie de care sînt pătrunse propunerile făcute în această scrisoare".

Ziarele din Istanbul și Ankara au publicat în pagina întîia știri cu privire la mesajul adresat de președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne primilor miniștri ai celorlalte state balcanice. In titluri mari, pe mai multe coloane, sînt scoase în relief principalele propuneri cuprinse în mesaj.

Inițiativa guvernului romîn a produs un larg răsunet și în alte țări. Astfel „Pravda" și celelalte ziare sovietice au publicat largi extrase din mesajul primului ministru al R. P. Romîne. „Pravda" subliniază acele pasaje din mesaj care vorbesc despre dezvoltarea pozitivă a relațiilor Romîniei cu țările din Balcani, precum și despre necesitatea înfăptuirii unei largi colaborări a țărilor din regiunea balcanică.

Ziarele chineze „Jenminjibao", „Dagunbao" și „Pekinjibao" au publicat o corespondență a agenției China Nouă sub titlul: „Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., a propus convocarea unei conferințe a țărilor balcanice la un nivel înalt, pentru a se discuta îmbunătățirea relațiilor dintre aceste țări și coexistența pașnică".

Ziarele din R. P. Ungară și R.D. Germană publică de asemenea știri largi cu privire la mesajul primului ministru al R.P.R. Ziarele egiptene în limbile arabă, franceză, engleză și greacă au consacrat ample comentarii mesajului. Postul de radio Cairo a transmis știri cu privire la însemnătatea și consecințele politice ale acestui mesaj. Posturile de radio din India au transmis și ele expuneri ale mesajului. Ziarul „Hindustan Times" a publicat textul mesajului.

Știri și comentarii consacrate mesajului adresat de primul ministru al R. P. Romîne primilor miniștri ai celorlalte cinci țări balcanice au publicat de asemenea numeroase ziare și agenții de presă din țările vesteuropene. Ziarul francez „Combat" subliniază printre altele: „In mesajul său dl. Chivu Stoica a declarat că în stadiul actual al dezvoltării economice și culturale a țărilor balcanice se poate lua în considerare o colaborare mai largă și mai apropiată între acestea".

Din țările de democrație populară

Construcții de irigație în R.P. Chineză

In anii primului plan cincinal suprafața noilor terenuri irigate din China s-a ridicat la 14 milioane hectare, depășind de trei ori sarcinile de plan. In prezent în R.P. Chineză sînt irigate peste 34 milioane ha de pămînt adică 30,5 la sută din terenurile arabile, în vreme ce în anul 1949 erau irigate numai 16,4 la sută.

Succesele obținute în primul cincinal pe linia irigațiilor sînt fără precedent în întreaga istorie a Chinei.

Noi mașini pentru muncile agricole de toamnă în Cehoslovacia

In vederea muncilor agricole de toamnă, stațiunile de mașini și tractoare și cooperativele agricole unice din R. Cehoslovacă au primit în acest an 2.800 tractoare cu roți și 900 tractoare cu șenile, peste 3.000 pluguri cu două și cinci brăzdare, mii de grape, semănători ș.a.

S.M.T.-urile s-au pregătit deosebit de bine pentru recoltarea rădăcinoaselor. Pe lîngă cele 6.000 de mașini de recoltat cartofi și sfeclă de care dispun în prezent, S.M.T.-urile primesc noi mașini „VBZ-2" și „VR-3". Uzinele de mașini agricole au și expediat la unitățile agricole din țară aproape 3.000 de mașini noi pentru recoltarea cartofilor și aproape 1.000 de mașini pentru recoltarea sfeclei.

NEGRU pe ALB

Au fost arestați cîțiva generali de-ai lui Cian Kai Și, făcîndu-se vinovați de delapidare de bani.

Generalii lui de paie
S-au schimbat în acești ani:
In trecut mîncau bătaie,
Iar acum mănîncă... bani.

Ce ar putea spune militariștii de la Bonn cînd vor primi bombele pe care le fabrică în prezent pentru ei uzinele franceze.

„Aceste bombe, mii și mii,
Ce le produceți pentru noi,
Să n-aveți grijă, într-o zi
Vi le-om trimite înapoi".

Buletin meteorologic

pentru zilele de 21, 22 și 23 septembrie

In țară vremea schimbătoare și în ușoară încălzire, cu cerul temporar noros, precipitații parțiale mai ales în nordul țării, vînt potrivit, temperatura aerului în creștere ușoară. Minimele vor oscila între 4-14 grade, iar maximele între 15-26 de grade. In regiunile de deal și cîmpie ale țării temperatura solului va oscila între 8 și 17 grade la adîncimi cuprinse între 5-20 cm.

Solul va continua să se mențină umed în stratul arabil în cea mai mare parte a țării.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".